

LAG OM FINANSIERING AV PROJEKT INOM REGIONUTVECKLING OCH EUROPEISKA UNIONENS REGIONAL- OCH STRUKTURPOLITIK

SPECIALMOTIVERING

1 kap. Allmänna bestämmelser och myndigheternas behörighet

1 §. Lagens syfte. I paragrafen föreslås det att regionutvecklingen ska stödas genom Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder och med nationella medel i statsbudgeten i enlighet med vad som föreskrivs i den föreslagna lagen. I lagen finns bestämmelser om finansiering och genomförande av regionutveckling och av projekt inom Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Avsikten är att genom lagen föreskriva om grunderna och förfarandena för beviljande av stöd och även om förfarandena för stödutbetalning, användningen av medlen, övervakningen av användningen och övriga förfaranden.

2 §. Lagens tillämpningsområde. Paragrafen gäller lagens tillämpningsområde. Enligt den föreslagna 1 mom. 1 punkten ska lagen i princip tillämpas på stöd som beviljas icke-vinstdrivande verksamhet och som finansieras med nationella medel ur statsbudgetens anslag för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna. Enligt den punkten ska lagen också tillämpas på sådana stöd för icke-vinstdrivande verksamhet som finansieras med medel ur programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder 2021–2027. De regional- och strukturpolitiska fonderna är enligt den föreslagna 5 § Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+) och Fonden för en rättvis omställning (FRO). Enligt 1 mom. 2 punkten ska lagen också tillämpas på 2021–2027 års nationella medfinansiering av projekt inom Interreg-programmen och projekt som finansieras inom Interreg-programmen vid de yttre gränserna.

I det föreslagna 2 mom. sägs det att lagen tillämpas på genomförande av 2021–2027 års program för Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder på alla förvaltningsområden som genomför programmet och vid alla deltagande myndigheter samt på genomförande av Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna under programperioden 2021–2027.

Den föreslagna lagen ska inte tillämpas på frågor där landskapet Åland har lagstiftningsbehörighet enligt 18 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Programmen enligt lagförslaget gäller sektorer där landskapet Åland har den huvudsakliga behörigheten. Enligt 18 § i självstyrelselagen har landskapet lagstiftningsbehörighet bland annat i fråga om näringsverksamhet och främjande av sysselsättningen. Till dessa delar och även när frågan ligger inom Ålands självstyrelse i övrigt kommer lagen inte att tillämpas i landskapet Åland. När det gäller program där det enligt självstyrelselagen är riket som har lagstiftningsbehörigheten ska man enligt avsikt föreskriva om överföring av förvaltningsuppgifter på en landskapsmyndighet genom en i 32 § i självstyrelselagen avsedd överenskommelseförordning. Enligt 32 § 1 mom. i den lagen kan uppgifter som hör till riksförvaltningen med landskapsregeringens samtycke genom förordning (överenskommelseförordning) för viss tid eller tills vidare överföras på en landskapsmyndighet. Lagen ska inte tillämpas på program där en landskapsmyndighet på Åland syftar för genomförandet och inte heller på stöd där det är en myndighet eller någon annan offentlig aktör på Åland som beviljar stödet.

3 §. Förhållande till Europeiska unionens lagstiftning. Paragrafen klargör hur lagen förhåller sig till Europeiska unionens lagstiftning. Det rör sig om en informativ paragraf. Här förtecknas förordningar av Europaparlamentet och rådet. De är direkt tillämpliga i medlemsstaterna och preciseras och kompletteras genom den föreslagna lagen till de delar där förordningarna tarvar nationella regler och medger nationellt handlingsutrymme. Förordningarna är Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering (*allmänna förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (*Eruf-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om Europeiska socialfonden plus (ESF+) (*ESF-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (*FRO-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och

finansieringsinstrument för externa åtgärder (*Interreg-förordningen*), Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om inrättande av Instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (*NDICI-förordningen*) och Europaparlamentets och rådets förordning [(EU) XXXX/XX] om en mekanism för lösning av rättsliga och administrativa problem i ett gränsöverskridande sammanhang.

4 §. Förhållande till annan lagstiftning. Paragrafen avses gälla den föreslagna lagens förhållande till statsunderstödslagen (688/2001) och lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (xx/xxxx), nedan lagen om företagsstöd. Enligt 1 mom. ska statsunderstödslagen i egenskap av allmän lag tillämpas på stöd som beviljas i enlighet med den föreslagna lagen. Tillämpliga paragrafer enligt statsunderstödslagen är 9–11, 14–19, 24, 25, 31, 32, 36 och 37 §. Av de paragraferna gäller 9 § ansökan om statsunderstöd, 10 § sökandens skyldighet att lämna uppgifter, 11 § form och minimikrav på innehåll i fråga om statsunderstödsbeslut, 14 § statsunderstödsdagarens skyldighet att lämna uppgifter, 15 § statsbidragsmyndighetens tillsynsuppgift, 16 § statsbidragsmyndighetens granskningsrätt och rätt att bemyndiga en annan myndighet eller revisor att utföra granskningar, 17 § utförande av granskning, 18 § handräckning, 19 § avbrytande av utbetalning, 24 § ränta, 25 § dröjsmålsränta, 31 § statsbidragsmyndighetens rätt att få uppgifter från en annan myndighet, 32 § utlämnande av uppgifter, 36 § statsbidragsmyndighetens skyldighet att följa resultaten och ändamålsenligheten i fråga om användningen av statsunderstöd som den beviljat samt deras verkningar på konkurrensen och 37 § statsbidragsmyndighetens närmare anvisningar.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om lagens förhållande till stöd som närings-, trafik- och miljöcentralerna med stöd av lagen om företagsstöd beviljar som understöd för utvecklande av företag och understöd för utvecklande av företagets verksamhetsmiljö. Om finansieringen av dessa stödformer delvis sker med medel ur Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder ska 1 kap. 1 och 3 § samt 2 och 3 kap. tillämpas även på beviljande av de stöden.

5 §. Definitioner. I denna paragraf definieras de centrala begrepp som används i lagen.

Enligt 1 punkten avses med *stöd* finansiering av stödnatur som beviljats av en myndighet som avses i denna lag för att stödja en viss verksamhet eller ett visst projekt med medel ur Europeiska unionens budget för regional- och strukturpolitiska fonder och medel för Grannskapet och omvärld som har anvisats Finland och som har tagits in i statsbudgeten samt med anslag som i statsbudgeten anvisats för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna samt nationell medfinansiering för projekt inom Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna.

Med *nationella medel* avses enligt 2 punkten anslag som i statsbudgeten anvisats för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna.

I 3 punkten sägs det att *Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik* avser Europeiska regionala utvecklingsfonden, nedan regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, nedan socialfonden, och Fonden för en rättvis omställning.

Programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik avser enligt 4 punkten 2021–2027 års [xxx] program.

Enligt 5 punkten avses med *Interreg-program* samarbetsprogram inom målet europeiskt territoriellt samarbete vid Europeiska unionens inre gränser.

Med *Interreg-program vid de yttre gränserna* enligt 6 punkten avses samarbetsprogram inom målet europeiskt territoriellt samarbete vid Europeiska unionens yttre gränser som medfinansieras genom Instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete.

Samarbetsprogram avser enligt 7 punkten Interreg-program eller Interreg-program vid de yttre gränserna.

Enligt 8 punkten avses med *medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik* medel ur Europeiska unionens budget som beviljats Finland och motsvarande medel ur nationella regional- och strukturpolitiska fonder.

Med *anslaget för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna* avses enligt 9 punkten det nationella anslag för regionutveckling som tagits in i statsbudgeten.

Enligt 10 punkten avser *nationell medfinansiering* den i statsbudgeten avsedda statliga medfinansieringen för att stödja projekt inom Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna.

Med *medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden* enligt 11 punkten avses medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden som beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande nationella medel.

Enligt 12 punkten avses med *medel ur Europeiska socialfonden* medel ur Europeiska socialfonden+ som beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande nationella medel.

Enligt 13 punkten avses med *medel ur Europeiska unionens fond för en rättvis omställning* medel ur Europeiska unionens fond för en rättvis omställning som beviljats Finland i Europeiska unionens budget och motsvarande nationella medel.

Enligt definitionen i 14 punkten är en *förvaltande myndighet* i fråga om programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik den myndighet som avses i 8 § 1 mom. 7 punkten i lagen om utveckling av regionerna och genomförande av Europeiska unionens regional- och strukturpolitik (/ , genomförandelagen) samt i fråga om Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna den myndighet som avses i 30 § i den lagen.

I 15 punkten sägs det att ett *förmedlande organ* är en myndighet som avses i 9 § i lagen om utveckling av regionerna och genomförande av Europeiska unionens regional- och strukturpolitik (/).

Enligt definitionen i 16 punkten avses med en *revisionsmyndighet* i fråga om programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik den myndighet som avses i 12 § i lagen om utveckling av regionerna och genomförande av Europeiska unionens regional- och strukturpolitik (/) samt i fråga om Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna den myndighet som avses i 31 § i den lagen.

Enligt 17 punkten avses med *redovisningstjänst* den myndighet som avses i 8 § 1 mom. 8 punkten i genomförandelagen samt i fråga om Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna den myndighet som avses i 30 § i den lagen.

Med ett *samprojekt* avses ett projekt eller en projekthelhet som genomförs av flera stödmottagare, står det i 18 punkten.

Enligt 19 punkten avses med *informationssystem* informationssystemet Eura 2021.

Enligt 20 punkten avser *fortsatta åtgärder* beslut om återbetalning, återkrav, avbrytande och upphörande av utbetalning av stöd.

6 §. Allmänna villkor för beviljande av stöd. I paragrafen anges de allmänna villkoren för beviljandet av stöd. Enligt 1 mom. ska stöd kunna beviljas inom ramen för anslagen i statsbudgeten, om de övriga villkoren i momentet är uppfyllda. Enligt 1 punkten ska det stöd som beviljas vara motiverat med avseende på mål och effekter för det program eller kontrakt som är kopplat till finansieringskällan för stödet. Med program avses program inom Europeiska unionens regional- och strukturpolitik 2021–2027, Interreg-program, Interreg-program vid de yttre gränserna och landskapsprogram. Det är motiverat att bevilja stöd om projektet eftersträvar mål i överensstämmelse med programmet eller avtalet och om det är sannolikt eller mycket möjligt att målen uppnås.

I 2 punkten föreskrivs det att stödet ska ha betydande inverkan på att den verksamhet som är föremål för användningen. Det är fråga om betydande inverkan åtminstone när verksamheten inte är möjlig utan stödet eller när genomförandet skulle bli väsentligt mer begränsat eller väsentligt mer anspråkslöst till sina effekter.

Enligt den föreslagna 3 punkten får den verksamhet som är föremål för stödet inte vara vinstdrivande. Syftet med de utvecklings- och investeringsprojekt som finansieras med stöd av lagen ska inte vara att generera vinst för stödtagarna.

Enligt den föreslagna 4 punkten ska resultaten av verksamhet som får stöd som utvecklingsprojekt kunna tillgodogöras allmänt. Med det avses att resultat- och produktionsmaterialet från projekten är offentligt och kan användas i stor omfattning. Några företagshemligheter kan därmed inte vara kopplade till sådan verksamhet som omfattas av kravet på att kunna tillgodogöras allmänt, och det går inte att hindra offentliggörande av resultaten med hänvisning till den skada följer av att en sådan hemlighet avslöjas som är kopplad till företagshemlighet. Offentlighetskravet avses inte gälla material i beredningsfasen. I lagförslagets 7 § föreslås separata bestämmelser om undantag när ekonomiska aktörer är nyttagare. Undantagen ska gälla kravet på att verksamheten inte får vara vinstdrivande och på att resultaten ska gå att tillgodogöras allmänt.

Enligt 5 punkten ska investeringar som är föremål för stöd vara till nytta för utveckling av regionen mer allmänt och inte bara för en enda aktör. Avsikten är inte att med stöd av lagen bevilja stöd till investeringar som bara en stödmottagare drar nytta av, utan investeringarna ska stödja närings-, utbildnings- eller innovationsverksamhet i regionen i större utsträckning. Investeringarna kan exempelvis bestå i anskaffning av anläggningstillgångar.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om att man vid bedömningen av de allmänna förutsättningarna för projekt som flera aktörer genomför gemensamt (samprojekt) bedömer projektet som en enda helhet. Var och en av dem som ansöker om stöd för ett samprojekt ska dock uppfylla de förutsättningar som gäller för stödmottagare. Bestämmelser om förutsättningarna finns i 8 §.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om de allmänna villkoren för beviljande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §. Undantag som gäller produktiv verksamhet som utvecklingsprojekt och investeringsprojekt. I paragrafen föreslås bestämmelser om undantag från de allmänna villkoren för beviljande av stöd enligt 6 § 1 mom. 3 och 4 punkten. Den gäller projekt där företag och andra ekonomiska aktörer deltar i åtgärderna som nyttotagare. I 6 § 1 mom. 3 punkten anges villkoret att verksamheten inte ska vara vinstdrivande och i 4 punkten i samma paragraf att resultaten av utvecklingsprojekt ska kunna tillgodogöras allmänt. Dessa villkor ska enligt förslaget inte tillämpas på ekonomiska aktörers verksamhet när det är nyttotagare i projektet till den del stödet enligt stödbeslutet ska vara stöd av mindre betydelse för de ekonomiska aktörernas del.

I sådana utvecklingsprojekt för vilka villkoret att resultaten ska kunna tillgodogöras allmänt gäller ska det också kunna ingå företagsspecifika åtgärder som en del av ett mer omfattande utvecklingspaket. De resultat som organisationer som är nyttotagare uppnår till följd av utvecklingsåtgärderna inom ett projekt behöver inte nödvändigtvis gå att utnyttja till den del som stödet i stödbeslutet allokeras till nyttotagarna som stöd av mindre betydelse. Avsikten är att göra det lättare för ekonomiska aktörer att delta i utvecklingsåtgärderna inom ett projekt som utgör stöd av mindre betydelse för nyttotagarna, i en organisation som är nyttotagare kan uppstå också sådana resultat som är förknippade med företagshemligheter och som inte behöver offentliggöras. Den allmänna informationsskyldigheten ska emellertid gälla utvecklingsprojekt också till den del stöd riktats till aktörer som stöd av mindre betydelse. Med andra ord ska information om utvecklingsarbetet ges ut på allmän nivå i enlighet med villkoren i stödbeslutet, men utan att riskera företagshemligheter som gäller ett enskilt företags utvecklingsåtgärder.

8 §. Villkor som gäller stödmottagare. I 1 mom. föreslås bestämmelser om stödmottagarnas rättsliga karaktär. En stödmottagare kan enligt förslaget vara en privaträttslig juridisk person (en sammanslutning, såsom ett aktiebolag, en registrerad förening eller en stiftelse) eller ett offentligrättsligt samfund (staten, en kommun, en samkommun, en församling eller något annat offentligt samfund). Stöd ska kunna beviljas antingen en sökande eller flera sökande tillsammans. När flera privaträttsliga juridiska personer eller offentligrättsliga samfund ansöker om stöd tillsammans ska projektet anse vara ett samprojekt. Samtliga som ansöker om stöd för ett samprojekt ska uppfylla de förutsättningar som föreskrivs för stödmottagare och delta i finansieringen av projektet med egen finansiering (självfinansieringsandel), om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta krav. Som ett särskilt skäl kan anses exempelvis att någon part har en större roll i projektet eller i att samla in extern finansiering från andra, exempelvis kommuner. Det särskilda skälet ska uttryckligen motiveras i det stödbeslut som gäller projektet.

I 2 mom. krävs det att en stödmottagare ska ha tillräckliga ekonomiska och andra, såsom operativa och kompetensrelaterade, förutsättningar att genomföra projekt. Dessutom krävs det att stödmottagaren har tillräckliga förutsättningar för att sörja för verksamhetens kontinuitet efter det att projektet avslutats, om inte detta är onödigt med tanke på verksamhetens natur. Det ska inte krävas att stödmottagaren kan sörja för att verksamheten fortsätter exempelvis i forsknings- och utredningsprojekt av engångsnatur eller i sådana försök där det måste övervägas om det försöksbaserade arbetet ska fortsätta separat efter projektet av orsaker kopplade till osäkerhetsfaktorer som gäller resultatet.

I 3 mom. finns ett bemyndigande att utfärda förordning. Med stöd av det får närmare bestämmelser som gäller villkoren i fråga om stödmottagare utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 §. Hinder för beviljande av stöd. Paragrafen gäller hinder för beviljande av stöd. Enligt det föreslagna 1 mom. ska statligt stöd som är förbjudet enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) inte beviljas. Bestämmelser om stöd av mindre betydelse som inte anses vara förbjudet statligt

stöd finns i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

Artikel 107.1 i EUF-fördraget gäller definitionen och förbudet av statligt stöd. Enligt den är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Som kriterier på förbjudet statligt stöd anses i praktiken att offentliga medel styrs till företag (ekonomiska aktörer) på så sätt att stödet går till eller stöder vissa företag, branscher eller regioner, snedvrider eller hotar att snedvrida (det räcker med ett möjligt hot) och påverkar handeln mellan medlemsländerna (låg tröskel).

Med stöd av kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse (en s.k. de minimis-förordning) anses stöd på upp till högst 200 000 euro vara stöd av mindre betydelse (inte förbjudet stöd) när det beviljas till ett och samma företag under en period av tre efterföljande beskattningsår. Till maximibeloppet räknas all den finansiering som finländska myndigheter beviljar i form av de minimis-stöd under samma tidsperiod och till vilka som helst av företagens kostnader.

Enligt 2 mom. 1 punkten ska stöd inte beviljas om den som ansöker om stöd på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatt eller lagstadgade avgifter eller om mottagaren har väsentliga betalningsstörningar, om inte den finansierande myndigheten av särskilda skäl anser det ändamålsenligt att bevilja stöd. När en myndighet beviljar ett behovsprövat stöd är utgångspunkten att stödmottagaren har skött sina offentlighetsrättsliga och privaträttsliga åtaganden på behörigt sätt. Stöd kan dock beviljas om åtagandena har försummats bara i ringa grad. Dessutom kan stöd av särskilda skäl beviljas också när försummelsen är betydande, men parterna har upprättat en bindande betalningsplan för skötseln av åtagandena och redan en tid har följt planen. Det är dock mycket ovanligt att stöd beviljas när försummelsen av åtagandena är betydande och beviljandet ska då alltid grunda sig på en motiverad och dokumenterad bedömning från fall till fall. Enligt 2 punkten ska stöd inte beviljas om en nyckelperson hos den som sökt stöd tidigare gjort sig skyldig till brott i fråga om understöd eller meddelats näringsförbud. Med nyckelperson avses i synnerhet den som signerat ansökan och en sådan kontaktperson för projektet som anges i ansökan. Med signatur avses också stark elektronisk autentisering.

I 3 mom. föreslås det bestämmelser om att stöd inte ska beviljas för att upprätthålla den sökandes grundläggande verksamhet. Stöden enligt den föreslagna lagen är till sin natur specialunderstöd enligt 5 § 3 mom. i statsunderstödslagen. De kan varken beviljas eller användas för verksamhet som den organisation som söker eller får stöd normalt sett finansierar med sina egna driftsutgifter. Ett projekt ska alltid åtskiljas från sökandens övriga verksamhet som en särskild helhet. Det innebär att stöd kan beviljas bara för tidsbundna projekt som verksamhetsmässigt avviker från den grundläggande verksamheten inom stödmottagarens organisation. I det föreslagna 3 mom. föreslås det också att stöd inte ska beviljas för kostnader som projektet orsakat innan stöd-ansökan blivit anhängig. Detta motsvarar gällande reglering.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om hinder för beviljande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §. Landskapsförbundens behörighet. Paragrafen innehåller bestämmelser om landskapsförbundens behörighet när det gäller att bevilja stöd enligt lagen, om de olika stödformerna och om stödens användningsändamål. I 1 mom. 1 punkten anges de stödformer som landskapsförbunden får bevilja av nationella medel som i statsbudgeten anslagits för att stödja hållbar tillväxt och livskraft i regionerna och av medel i Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Fonden för en rättvis omställning (FRO). Enligt 1 a-punkten får landskapsförbundet bevilja stöd av de medlen till utvecklingsprojekt som främjar hållbar tillväxt och livskraft i regionerna (*regionalt utvecklingsstöd*). Sådana projekt är exempelvis projekt vars syfte är att göra näringsstrukturen med mångsidig, främja interkommunalt samarbete för utveckling av regionen eller skapa förutsättningar för utveckling av innovationer. Stöd ska också kunna beviljas för projekt för att främja det näringspolitiska samarbetet mellan kommuner och utveckla företagets verksamhetsförutsättningar, för sådan projektverksamhet i organisationer som främjar företagsverksamhet, för utredningar som behövs med tanke på företagsverksamheten och för utvecklingsprojekt vars syfte är att främja tjänster som företag behöver och samarbete mellan företag. Landskapsförbundet får inte bevilja stöd för sådana sysselsättnings-, trafik- och miljöprojekt som omfattas av närings-, trafik- och miljöcentralernas behörighet (lag 897/2009 om närings-, trafik- och miljöcentralerna, inklusive ändringar, och lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet [den nya lagen om företagsstöd]).

Enligt 1 mom. 1 b-punkten får landskapsförbundet bevilja stöd av de nämnda medlen för utvecklings- och investeringsprojekt som hör till undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde.

Enligt 1 mom. 2 punkten får landskapsförbundet bevilja stöd av nationella medel och medel i Europeiska regionala utvecklingsfonden för sådana projekt för investering i infrastruktur som stöder företagens verksamhetsförutsättningar och som genomförs av en kommun eller flera kommuner tillsammans (*infrastrukturellt investeringsstöd*). Stödet ska vara motiverat med tanke på regionutvecklingen, framför allt med tanke på förutsättningarna för företagsverksamhet. Syftet med den beviljade finansieringen är att främja verksamhet som direkt påverkar näringsverksamheten i kommunen. Infrastrukturellt investeringsstöd kan till exempel inriktas på åtgärder som gäller vägnät, hamnar eller verksamhetslokaler och som kommunerna själva genomför och som betydande inverkan på näringsverksamheten i regionen. Objekten för det infrastrukturella investeringsstödet som beviljas av medel i Europeiska regionala utvecklingsfonden och de regioner som ska stödas anges närmare i programdokumentet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Programmet avgränsar användningsändamålen och regionerna för det infrastrukturella investeringsstödet mer strikt än nationell verksamhet, och projekten ska ha direkt samband med förbättring av företagets och näringslivets verksamhetsförutsättningar.

I 1 mom. 3 punkten föreskrivs det om landskapsförbundets behörighet när det gäller att bevilja nationell medfinansiering för projekt inom Interreg-programmet och Interreg-programmet vid de yttre gränserna. Bestämmelser om de programmen finns i 4 och 5 kap. i den föreslagna lagen.

I 2 mom. föreskrivs det att landskapsförbundet är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen i frågor som gäller stöd det beviljat.

I 3 mom. finns bestämmelser om det behöriga landskapsförbundets möjligheter att bevilja regionalt utvecklingsstöd och nationell medfinansiering inom Interreg-programmet och Interreg-programmet vid de yttre gränserna också för projekt som förbundet självt genomför. På sådana projekt tillämpas vad den föreslagna lagen och den statsrådsförordning som utfärdats med stöd av den även i övrigt säger om stödformerna och projekten i fråga. Projekt som förbundet självt genomför ska behandlas på samma sätt som projekt med extern genomförande aktör. I fråga om dem ska stödmottagarens till genomförandet kopplade uppgifter anges separat från den finansierande myndighetens och det förmedlande organets uppgifter i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Bestämmelser om principen om sund ekonomisk förvaltning finns i artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (*budgetförordningen*). I enlighet med den artikeln ska anslagen i unionens budget användas enligt principen om sund ekonomisk förvaltning, det vill säga sparsamt, effektivt och ändamålsenligt.

I 4 mom. finns det ett bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om stöden och deras användningsändamål får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §. *Landskapsförbundets prövningsrätt i vissa fall.* Paragrafen gäller landskapsförbundets prövningsrätt i fråga om projekt inom undervisnings- och kulturministeriets ansvarsområde och projekt för hållbar stadsutveckling. Enligt det föreslagna 1 mom. ska landskapsförbundet innan det beviljar stöd enligt 10 § 1 mom. 1 b-punkten be om utlåtande av undervisnings- och kulturministeriet i fråga om de ekonomiskt och nationellt sett viktigaste projekten. Förfarandet motsvarar gällande reglering. Som betydande projekt anses till exempel projekt där projektbeloppet är ansevärt, nationellt viktiga investeringsprojekt som kan ha väsentlig inverkan på statsbudgeten och andra projekt där verkningarna förväntas vara ekonomiskt eller nationellt omfattande. Landskapsförbundet ska alltid be om utlåtande av undervisnings- och kulturministeriet i fråga om projekt som gäller inledande av utbildning som leder till högskoleexamen eller förändringar i högskolenätet.

Enligt 2 mom. ska undervisnings- och kulturministeriet lämna ett bindande utlåtande till landskapsförbundet om lagligheten av ett projekt enligt 1 mom. och om huruvida projektet följer riktlinjerna inom ministeriets förvaltningsområde. Syftet med utlåtandeförfarandet är att säkerställa att projektet inte avviker från bestämmelser i lag, förordning, riksdags- och regeringsbeslut som gäller branschen eller laggrundade beslut som hör till undervisnings- och kulturministeriets eller utbildningsstyrelsens behörighet. Liksom i gällande reglering ska ministeriets utlåtande vara bindande för landskapsförbundet till den del det grundar sig på den nämnda lagstiftningen eller de nämnda besluten. Med detta avses att det behöriga förbundet inte får bevilja sådana projekt stöd som enligt ministeriets utlåtande står i strid med lagstiftningen eller besluten.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska landskapsförbundet bevilja det stöd som är avsett för hållbar stadsutveckling i enlighet med ledningsgruppens förslag, om det ligger i linje med lag, Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska program och den berörda stadens utvecklingsplan att bevilja stödet. Förfarandet bygger på artikel 23.3 i den allmänna förordningen och gäller projekt inom Europeiska regionala utvecklingsfonden. Förfarandet stämmer överens med gällande reglering. Bestämmelser om hållbar stadsutveckling och dess ledningsgrupp finns i övrigt i 26 § i lagen om utveckling av regionerna och genomförande av Europeiska unionens regional- och strukturpolitik (xxx/xxxx) (*genomförandelagen*).

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om det utlåtandeförfarande som tillämpas på projekt inom utbildnings- och kulturministeriets ansvarsområde utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §. Koncentrering av landskapsförbundens uppgifter. Paragrafen avses föreskriva om till vilka delar landskapsförbundens uppgifter enligt 10 § ska få koncentreras för att på så sätt utvidga landskapsförbundets ansvarsområde. Uppgifter ska gå att koncentrera på så sätt att ett landskapsförbund sköter sina uppgifter i egenkap av statsbidragsmyndighet på ett annat förbunds ansvarsområde. Uppgifter ska få koncentreras om det på det sättet går att garantera tillgången på sådan särskild expertis som behövs för uppgifterna, en oklanderlig medelsförvaltning eller ett särskilt krav på differentiering av uppgifter, vilket krävs i synnerhet vid fullgörandet av uppgifter för Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder. Det kan också vara ändamålsenligt att utvidga landskapsförbundets ansvarsområde av någon motsvarande orsak. Samling av uppgifter ska bygga på avtal mellan de berörda landskapsförbunden.

I 2 mom. föreslås det att det behöriga landskapsförbundet när det gäller Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna ska bevilja den nationella medfinansieringen för projekt inom hela programområdet för samarbetsprogrammet.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska det när det gäller det förmedlande organet för Europeiska unionens program för regional- och strukturpolitik krävas godkännande av den förvaltande myndigheten för en utvidgning av verksamhetsområdet. Bestämmelsen baserar sig på artikel 65.3 i den allmänna förordningen. Enligt den får den förvaltande myndigheten ange ett eller flera förmedlande organ som ska utföra vissa uppgifter under myndighetens ansvar. Landskapsförbunden får inte avtala om att vidaredelegera de uppgifter som den förvaltande myndigheten överfört till dem som förmedlande organ utan förvaltningsmyndighetens godkännande. Bestämmelser om samling av uppgifterna för landskapsförbundens del ska finnas i förordningen om utveckling av regionerna och genomförande av regional- och strukturpolitiken.

Enligt 4 mom. ska det genom förordning av statsrådet föreskrivas om de landskapsförbund som är förmedlande organ i fråga om de projekt för hållbar stadsutveckling som avses i artikel 9 i Eruf-förordningen. Uppgiften ska utföras samlat så att planen för hållbar stadsutveckling kan genomföras samordnat och följas upp. Vidare ska det genom förordning av statsrådet föreskrivas om utvidgning av landskapsförbundens ansvarsområden i fråga om andra uppgifter enligt den föreslagna lagen. På så sätt går det att genom förordning skapa rättsliga ramar för samling av uppgifterna, vilket landskapsförbunden först kommer överens om sinsemellan.

13 §. Närings-, trafik- och miljöcentralernas behörighet. Paragrafen gäller närings-, trafik- och miljöcentralernas behörighet när det gäller att bevilja stöd enligt lagen samt de olika stödformerna och stödformernas användningsändamål. I 1 punkten anges de stödformer som de behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna kan bevilja med medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden och Fonden för en rättvis omställning. Den behöriga centralen avses kunna bevilja stöd till sådana investerings- och utvecklingsprojekt som gäller miljö och naturresurser och som finansieras med medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden. Projekten ska också utveckling och kommersialisering av innovativ affärsverksamhet inom miljö- och naturresurssektorerna. Vidare ska centralen kunna bevilja stöd ur Fonden för en rättvis omställning också för investeringar i istandsättning av områden, marksanering och ändring av användningsändamål.

Enligt 1 mom. 2 punkten kan närings-, trafik- och miljöcentralen bevilja stöd för utvecklings- och investeringsprojekt som gäller trafik och infrastruktur när de finansieras med medel Europeiska regionala utvecklingsfonden. Stödet ska vara motiverat med tanke på utvecklingen av regionen. Projekten ska ha direkt samband med förbättring av företagets och näringslivets verksamhetsförutsättningar. Objekten för stödet och de regioner som ska stödjas anges närmare i programdokumentet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska närings-, trafik- och miljöcentralen kunna bevilja stöd medel ur Europeiska socialfonden och Fonden för en rättvis omställning till utvecklingsprojekt som gäller stöd till sysselsättning, kompetens och social delaktighet.

I 2 mom. föreskrivs det enligt förslaget att närings-, trafik- och miljöcentralen ska vara statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen i fråga om stöd den beviljat. Momentet avses också innehålla en informativ bestämmelse om att det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om de närings-, trafik- och miljöcentraler som är förmedlande organ i fråga om sådana projekt för hållbar stadsutveckling som finansieras med medel ur Europeiska socialfonden. Bestämmelser om hållbar stadsutveckling och dess ledningsgrupp finns i övrigt i 26 § i genomförandelagen och om de projekt inom Europeiska regionala utvecklingsfonden som landskapsförbunden finansierar i 11 § i den föreslagna lagen.

Enligt 3 mom. ska den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen kunna bevilja stöd också för projekt enligt 1 mom. som centralen själv genomför. På sådana projekt tillämpas vad den föreslagna lagen och den statsrådsförordning som utfärdas med stöd av den även i övrigt säger om stödformerna och projekten i fråga. Projekt som centralen själv genomför ska behandlas på samma sätt som projekt med extern genomförande aktör. I fråga om dem ska stödmottagarens till genomförandet kopplade uppgifter anges separat från det förmedlande organets uppgifter i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Bestämmelser om principen om sund ekonomisk förvaltning finns i EU:s budgetförordning. I enlighet med den principen ska anslagen i unionens budget användas sparsamt, effektivt och ändamålsenligt.

Genom statsrådets förordning om närings-, trafik och miljöcentralerna (1373/2018) har uppgifterna som förmedlande organ för genomförande av 2014–2020 års strukturfondsprogram på riksnivå koncentrerats till närings-, trafik- och miljöcentralerna i Tavastland, Södra Savolax, Mellersta Finland och Norra Österbotten, och i detta avseende planeras ingen förändring. I den föreslagna lagen avser behörig närings-, trafik- och miljöcentral dessa fyra centraler.

Bestämmelser om koncentrerings av uppgifter inom centralernas myndighetsnätverk finns i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och i den statsrådsförordning om närings-, trafik- och miljöcentralerna som utfärdats med stöd av den. Enligt 5 § i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna ska en sådan central inom sitt verksamhetsområde sköta de uppgifter som föreskrivits för den och utöva den behörighet som tillkommer den, på det sätt som det föreskrivs om detta i den lagen eller någon annan lag. En närings-, trafik- och miljöcentral kan dock sköta uppgifter också inom verksamhetsområdet för fler än en central, om en utvidgning av verksamhetsområdet kan effektivisera centralernas verksamhet och användning av statens personalresurser och andra resurser, förbättra tillgången till service, främja tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna för regionens finsk- och svenskspråkiga minoritet eller, inom samernas hembygdsområde enligt sametingslagen (974/1995), dess samiska minoritet eller säkerställa tillgången till sådan särskild sakkunskap som behövs för uppgifterna, eller om utvidgningen av verksamhetsområdet är ändamålsenligt av någon annan motsvarande orsak. Bestämmelser om hur ansvarsområden placeras i närings-, trafik- och miljöcentralerna och om hur centralernas verksamhetsområden utvidgas utfärdas genom förordning av statsrådet.

I 4 mom. finns det ett bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om stöden och deras användningsändamål får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §. Stöd som gäller riksomfattande teman i programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Paragrafen avses innehålla preciserande bestämmelser om landskapsförbundens behörighet enligt 10 § och närings-, trafik- och miljöcentralernas behörighet enligt 12 § när det gäller stöden för riksomfattande teman. På stöden för de riksomfattande temana ska enligt förslaget tillämpas vad som i övrigt föreskrivs om de stödformerna i 10 och 12 §. Enligt 1 mom. ska en del av medlen för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik särskilt anvisas för helheter som genomförs nationellt och som kallas riksomfattande teman. Den andel som ska användas till dessa teman ska specificeras i momentförklaringen i statsbudgeten.

I 2 mom. föreslås en informativ bestämmelse om att bestämmelser om de närings-, trafik- och miljöcentraler och landskapsförbund som ska vara förmedlande organ i fråga om projekt inom de riksomfattande temana utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 3 mom. ska övriga bestämmelser om temana ingå i genomförandelagen. Momentet är av informativ natur.

I 4 mom. finns det ett bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om de stöd som gäller de riksomfattande temana får enligt det utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §. Livsmedelsverkets behörighet. Paragrafen gäller Livsmedelsverkets behörighet när det gäller att bevilja stöd enligt lagen samt stödformen och dess användningsändamål. Livsmedelsverket får enligt 1 mom. bevilja stöd ur Europeiska socialfonden till projekt för materiellt stöd till dem som har det sämst ställt. Bestämmelser om materiellt stöd till dem som har det sämst ställt, dvs. stöd i kampen mot materiell fattigdom, och de stödberättigande utgifterna finns i kapitel III i ESF-förordningen. Objekten för materiellt stöd och de regioner som ska stödjas anges närmare i programdokumentet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik.

Livsmedelsverket ska kunna bevilja stöd också för projekt som det självt genomför. På sådana projekt tillämpas vad den föreslagna lagen och den statsrådsförordning som utfärdas med stöd av den säger om stödformen och projekten i fråga. Projekt som verket självt genomför ska behandlas på samma sätt som projekt med extern genomförande aktör. I fråga om dem ska stödmottagarens till genomförandet kopplade uppgifter anges separat

från det förmedlande organets uppgifter i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning. Bestämmelser om principen om sund ekonomisk förvaltning finns i EU:s budgetförordning. I enlighet med den principen ska anslagen i unionens budget användas sparsamt, effektivt och ändamålsenligt.

I 2 mom. föreskrivs det att Livsmedelsverket är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen i frågor som gäller stöd det beviljat.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om stöden och deras användningsändamål utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 §. Arbets- och näringsministeriets behörighet att bevilja stöd. Paragrafen avses innehålla bestämmelser om det stöd som arbets- och näringsministeriet får bevilja för projekt som finansieras med nationella medel samt om stödets användningsändamål och stöd villkoren. Enligt det föreslagna 1 mom. får arbets- och näringsministeriet ur anslaget för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna bevilja stöd till sådan verksamhet som är av riksintresse och där det faktum att den ska utnyttjas av flera regioner kräver att beslutet fattas av ministeriet. Det rör sig bland annat om omfattande utredningar, forum och andra projekt som stöder regionutvecklingen. Åtgärderna ska beredas i samverkan med landskapsförbunden. Ministeriet ska kunna använda anslaget exempelvis till innovativa och experimentella projekt som stöder modernisering av näringsstrukturen. Pengarna kan användas till att stödja regionernas insatser för att förbättra förutsättningarna för företagsverksamhet och invånarnas välfärd. Anslaget ska gå att använda till avtalsbaserat samarbete. Beslut av ministeriet ska komma i fråga bara när projektet genomförs i fler än en region eller kräver beslut på riksnivå. Dessutom ska ministeriet av anslaget få bevilja stöd också för skäliga konsumtionsutgifter som behövs för administrationen av anslaget, inklusive anställning av personal och kostnader för lokaler och annat som detta medför.

Enligt 2 mom. ska ministeriet även kunna bevilja sig självt stöd. I 3 mom. sägs det att ministeriet är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen i frågor som gäller stöd det beviljat. Bestämmelserna motsvarar gällande reglering. I 4 mom. sägs också att bestämmelser om arbets- och näringsministeriets övriga behörighet när det gäller regionutveckling och genomförande av Europeiska unionens regional- och strukturpolitik finns i genomförandelagen.

I 5 mom. föreskrivs det att närmare bestämmelser om stöden och deras användningsändamål får utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §. Stödbelopp. I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om beloppet av det stöd som beviljas. Enligt 1 mom. får stödet inte täcka hela beloppet av de godtagbara kostnaderna för projektet. Detta innebär att projektgenomförandet kräver dels stöd enligt den föreslagna lagen, dels dessutom självfinansiering från stödmottagaren. Bestämmelser om självfinansieringen finns i den föreslagna 18 §. En del av den övriga finansiering som ett projekt kräver ska också kunna bestå av en i förhållande till den mottagande organisationen extern finansieringsandel från kommuner, andra offentliga aktörer och privata aktörer. Villkoret ska enligt momentet kunna frångås i ett utvecklingsprojekt bara av något särskilt skäl, som alltid ska motiveras uttryckligen i stödbeslutet om projektet. Som ett särskilt skäl kan anses att det till följd av projektets natur inte går att få annan finansiering. Det kan exempelvis röra sig om projekt som myndigheterna själva genomför. Ett särskilt skäl ska utifrån den finansierande myndighetens prövning också kunna vara att den som ansöker om stöd är en liten aktör, exempelvis en organisation eller förening, som inte genomför ett projekt av stort ekonomiskt värde och med omfattande effekter. Stöd för investeringsprojekt får aldrig täcka kostnaderna fullt ut. Närmare bestämmelser om det maximala stödbeloppet för olika stödformer utfärdas enligt förslaget genom förordning av statsrådet.

Enligt 2 mom. ska 1 mom. inte tillämpas på sådana projekt enligt 15 § för materiellt stöd till dem som har det sämst ställt, när stödbeloppet kan täcka kostnaderna för projektet till fullt belopp. När man beaktar syftet med den verksamhet som får stöd är det i dessa projekt inte ändamålsenligt att kräva självfinansiering eller någon annan extern finansieringsandel.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska stödet beviljas som en andel av de godtagbara projektkostnaderna eller i enlighet med någon annan kostnadsmodell eller finansieringsform som anges i en förordning av statsrådet. Godtagbara kostnader anses vara faktiska, nödvändiga och skäliga kostnader för projektet, när man från kostnaderna dragit av de inkomster som projektet genererat och som inkommit när den sista ansökan om utbetalning lämnas in. Skäliga kostnader är ett grundläggande krav i all projektverksamhet på alla förvaltningsområden. Kostnadsmodellerna och finansieringsformerna ska kunna anknyta till på förhand uppskattade genomsnittsberäknade kostnader. De kan också vara kopplade till projektresultatet. Det ska också vara möjligt med en kombination av kostnadsmodeller inom ett och samma projekt. De villkor som gäller sättet att beräkna stödet och stödbeloppet ska vara villkor i stödbeslutet. I fråga om Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder avses med kostnadsmodeller och finansieringsformer de modeller och former enligt artikel 48

i den allmänna förordningen om vars nationella tillämpning närmare bestämmelser utfärdas genom en statsrådsförordning om stödberättigande kostnader. I fråga om stöd som finansieras med medel ur Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder ska man i regel tillämpa s.k. förenklade kostnadsmodeller. Motiven i fråga om inkomster finns i motiveringen till 19 §.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om det maximala stödbeloppet och de godtagbara kostnaderna samt om kostnadsmodeller och finansieringsformer utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §. Stödsökandens självfinansieringsandel. I 1 mom. föreslås bestämmelser om stödmottagarnas självfinansieringsandel. Utgångspunkten är den att den sökande ska delta i projektkostnaderna med egen finansiering, om det inte finns särskilda skäl till att avvika från detta. Den finansierande myndigheten ska i stället för självfinansiering kunna godkänna en extern finansieringsandel som ersätter stödmottagarens andel. Kravet på en självfinansieringsandel får stödmottagaren att förbinda sig vid projektet. Ett sådant krav kommer också att styra projektgenomförandet så att sker på tillbörligt sätt. Principen är att stödmottagaren i projektansökan ska nämna andel som stödmottagaren själv har för avsikt att investera i projektet. Stöd kan dock av särskilda skäl beviljas också utan krav på självfinansiering. Som ett särskilt skäl kan anses att det till följd av projektets natur inte går att få någon självfinansiering. Det kan exempelvis röra sig om projekt som myndigheterna själva genomför. Ett annat särskilt skäl kan vara att den sökande samlar ihop den övriga finansiering som behövs från olika källor. Om ingen självfinansiering krävs i ett projekt ska den finansierande myndigheten motivera detta explicit i stödbeslutet. I sådana fall ska det i motiveringen till stödbeslutet också finnas ett uttryckligt ställningstagande till hur man säkerställt att de allmänna och andra villkor som avses i 8 § 2 mom. i den föreslagna lagen uppfylls.

I 2 mom. föreskrivs det om vilka transaktioner som godkänns som stödmottagarens självfinansieringsandel eller en ersättande extern finansieringsandel i projekt som finansieras ur anslaget för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna. Enligt den finansierande myndighetens prövning kan en del av den sökandes självfinansiering eller av en ersättande extern finansieringsandel godkännas som behövliga och verifierbara naturaprestationer. Med sådana prestationer avses arbete som utförs utan vederlag (s.k. talkoarbete) eller en produktionsinsats eller nytthet som överläts utan vederlag. Vid naturaprestationer sker aldrig någon betalning för arbetet, produktionsinsatsen eller nyttheten. Deras värde bestäms kalkylmässigt utifrån kvantiteten på arbetet, den gjorda produktionsinsatsen eller nyttheten och den gängse prisnivån på orten. Vidare kan man enligt den finansierande myndighetens prövning godkänna en del av den sökandes självfinansiering eller av en ersättande extern finansieringsandel godkännas som verifierbart arbete mot vederlag eller som en produktionsinsats eller nytthet som överläts mot vederlag och som behövs i projektet.

Värdet på arbete som utförs mot vederlag ska verifieras med hjälp av en redovisning av antalet arbetade timmar och lönecertifikat. Värdet på de produktionsinsatser och nyttheter som behövs i ett projekt ska bevisas med hjälp av en beräkningsgrund som står att finna i bokföringen. Den finansierande myndigheten ska inbegripa villkoren i fråga om naturaprestationer och prestationer mot vederlag i stödbeslutet.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om naturaprestationer samt om arbete mot vederlag och överlåtelse av nyttheter utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 kap. Stödförfarande

19 §. Ansökan om stöd. Stöd ska sökas av den behöriga myndigheten enligt 10, 13, 15 och 16 § i den föreslagna lagen. I 1 mom. finns bestämmelser om stödförfarandet när det gäller att ansöka om stöd och som komplettering av det som står i 9 och 10 § i statsunderstödslagen. I 9 § i den lagen finns bestämmelser om skriftlig ansökan om statsunderstöd och statsbidragsmyndighetens skyldighet att informera om möjligheten att söka statsunderstöd och om ansökningsförfarandet samt att ge uppgifter om de allmänna förutsättningarna och villkoren för beviljande av stöd. I 10 § i samma lag finns bestämmelser om skyldighet för den som ansöker om statsunderstöd att lämna uppgifter på så sätt att den sökande i samband med ansökan ska lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan.

I 1 mom. 1 punkten föreskrivs det om när ansökan om stöd ska göras. Ansökan om stöd ska göras skriftligt innan projektet inleds. Att ansökan inkommit bekräftas när den blev anhängig.

Paragrafens 1 mom. 2 punkt gäller den sökandes skyldigheter när stöd söks som stöd av mindre betydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse, dvs. som s.k. de minimis-stöd. I sådana fall ska den som ansöker om stöd till stödansökan foga en redogörelse för det stöd av mindre betydelse som sökanden redan fått och att det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som sökanden fått inte överstiger

det i EU-lagstiftningen föreskrivna maximibeloppet på sådant stöd under det innevarande beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Något register där den finansierande myndigheten skulle kunna kontrollera de tidigare de minimis-stöd en sökande beviljats har ännu inte införts i Finland, och därför måste den sökande ge in en särskild redogörelse om detta i samband med ansökan.

Enligt den föreslagna 1 mom. 3 punkten ska den sökande, när ekonomiska aktörer som drar nytta av projektåtgärderna deltar i ett projekt, foga en redogörelse över de åtgärder som gäller aktörerna för att de ska gå att bedöma hur stödet av mindre betydelse fördelas. Om projektåtgärderna leder till att stöd av mindre betydelse går till deltagande organisationer som drar nytta av projektet, krävs det att det totala beloppet av stödet av mindre betydelse inte överstiger det i EU-lagstiftningen föreskrivna maximibeloppet på sådant stöd under det innevarande beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren i fråga om någon av de ekonomiska aktörer som deltar i de berörda åtgärderna. Som ekonomiska aktörer, dvs. företag, anses oberoende av rättslig form alla enheter som bedriver ekonomisk verksamhet. Ekonomisk verksamhet är all verksamhet där varor och tjänster bjuds ut på marknaden. I detta inkluderas också de deltagande företag som hör till målgruppen och som drar nytta av projektet när de får ekonomisk vinning, dvs. en förmån, av att delta i projektet. Med förmån avses i detta fall inte pengar som betalas till det deltagande företaget, utan en gratis eller underprissatt tjänst eller en motsvarande förmån. Värdet på förmånen, från vilket företaget finansiella bidrag dragits av, beviljas det deltagande företaget som stöd av mindre betydelse, förutsatt att de grunder för statligt stöd som anges i artikel 107.1 i EUF-fördraget föreligger med avseende på den berörda åtgärden för företagets del och om övriga villkor för stöd av mindre betydelse är uppfyllda.

Enligt 4 punkten ska den som ansöker om stöd till ansökan foga en uppskattning av de inkomster som projektet genererar under verksamheten, om inte något annat följer av lagstiftningen om stöd av mindre betydelse eller om statligt stöd.

Inkomster för projektet kommer från försäljning av de varor och tjänster som projektet genererar och som kommer ut på marknaden. Inkomster fås också från försäljning av användningstid av en maskin eller anordning som införskaffats till en utomstående och även ersättning för användning av lokaler, såsom hyresinkomster, och deltagaravgifter för ett avgiftsbelagt seminarium eller annat evenemang inom projektet.

Som inkomster ska inte anses den finansieringsandel som företag och andra privaträttsliga målgrupper för projektverksamheten eller deltagande organisationer betalat, dvs. företagets finansieringsandel av projektverksamheten.

Undantagen i fråga om statligt stöd eller stöd av mindre betydelse betyder i praktiken att om stödet hade beviljats stödmottagaren med stöd av reglerna för statligt stöd eller som stöd av mindre betydelse, skulle de inkomster som inom projektet går till stödmottagaren inte behöva dras av från de stödberättigande kostnaderna för projektet, eftersom inkomstgenereringen redan beaktats i de tillämpliga reglerna om statligt stöd eller stöd av mindre betydelse. Om det beviljade statliga stödet eller stödet av mindre betydelse ändå inom projektet går till ekonomiska aktörer som i egenskap av nyttotagare deltar i projektåtgärderna, ska de inkomster som för projektet kanaliseras till stödmottagaren dras av från projektets stödberättigande kostnader.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska stöd av nationella medel reserverade för regionutveckling sökas elektroniskt i det system som är avsett för ändamålet eller skriftligen på en blankett som fastställts av den behöriga myndigheten. Ansökan ska undertecknas.

Enligt 1 mom. 6 punkten ska stöd för projekt som avses i 10, 13 och 15 § och som finansieras genom programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik sökas elektroniskt på det sätt som föreskrivs i 35 och 36 §. Inom programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik går det inte att ansöka om stöd på något annat sätt än elektroniskt. I den föreslagna 35 § finns bestämmelser om elektroniskt stödförfarande och i 36 § om stark elektronisk autentisering.

I 2 mom. föreslås en informativ bestämmelse om hur ett ansökningsärende inleds. På skriftligt inledande av ett ärende tillämpas som allmän lag 20 § i förvaltningslagen (434/2003). Ett ansökningsärende har inlett när det ha getts in till den behöriga myndigheten. När en ansökan kommer in till myndigheten ska den utan dröjsmål granskas med den noggrannhet som krävs för att säkerställa att ansökan kommit in till den i ärendet behöriga myndigheten. På överföring av ansökan tillämpas 21 § i förvaltningslagen.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om ansökan om stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

20 §. Avtal om samprojekt. Paragrafen gäller avtal mellan stödmottagare och dess innehåll när projektet genomförs som ett projekt med fler än en stödmottagare. Bestämmelserna om avtal om samprojekt avses huvudsakligen motsvara gällande reglering. I 1 mom. föreskrivs det om en skyldighet för stödmottagarna i ett

samprojekt att ingå ett avtal om projektgenomförande och om att sådana avtal ska ha ett visst innehåll. Enligt 1 mom. 1 punkten ska avtalet ange de ömsesidiga rättigheterna och skyldigheterna för parterna i samprojektet när det gäller projektgenomförandet. Enligt 2 punkten ska avtalet ange vilken av parterna i samprojektet (s.k. huvudsaklig genomförare) som ansvarar för kontakterna med den finansierande myndigheten och med den myndighet till vilken uppgiften som statsbidragsmyndighet har koncentrerats. Den huvudsakliga genomföraren ska också ansvara för den samordning mellan stödmottagarna som behövs inom projektet. Meningen med att en aktör svarar för kontakterna är att stödmottagarnas och myndigheternas administrativa börda minskar.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om solidariskt ansvar för parterna i ett samprojekt. Enligt det ansvarar alla stödmottagare i ett samprojekt solidariskt gentemot den finansierande myndigheten för genomförandet av projektet och för de skyldigheter som hänför sig till projektet. I samprojekt ansvarar alla stödmottagare solidariskt för sådan återbetalning av stöd som bygger på ett beslut om återbetalning och återkrav. Den finansierande myndigheten ska ha rätt att av varje stödmottagare i ett samprojekt kräva betalning som grundar sig på lagen eller projektplanen i stället för av den stödmottagare som inte har betalat sin andel av projekthelheten eller fullgjort sina i lagen avsedda skyldigheter gentemot den finansierande myndigheten. Bestämmelsen om solidariskt ansvar inom samprojekt motsvarar gällande reglering. Särskilda bestämmelser om undantag när det gäller solidariskt ansvar mellan parterna i ett samprojekt inom ett program enligt Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder finns i den föreslagna 41 §.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om det förfarande som ska iaktas i samprojekt utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §. Ansökan om ändring av stöd. Paragrafen är ny. Avsikten med bestämmelsen är att göra stödförfarandet klarare genom att uttryckligen föreskriva om ändringssökande på lagnivå. Men det har också med stöd av gällande regler varit möjligt att ansöka om ändring av stöd när projektgenomförandet förändrats. Paragrafen avses gälla stödmottagarens skyldighet att söka ändring när det sker förändringar i genomförandet av ett projekt som redan fått finansiering, och dessa kräver ändring av det tidigare stödbeslutet och den projektplan som godkänts i anknytning till beslutet. Enligt det föreslagna 1 mom. ska stödmottagaren söka ändring i stödbeslutet, om projektet eller en del av det inte kan genomföras i enlighet med stödbeslutet och den bifogade projektplanen. I fråga om när ändring ska sökas tillämpas motsvarande reglering som gäller för stödansökningar i allmänhet enligt 19 §. Det innebär att kostnaderna för ett projekt efter den finansierande myndighetens prövning kan godkännas tidigast när ansökan om ändring blivit anhängig, vilket enligt förslaget ska anges särskilt i 23 §. I fråga om program finansierade ur Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder ska stödmottagaren utarbeta ansökan och göra den anhängig i det informationssystem som avses i den föreslagna 49 §. Med ändringar avses i detta sammanhang exempelvis utvidgning av projektet, ändring av den färdiga och i stödbeslutet godkända finansieringsplanen, förändringar i projektets kostnadsstruktur eller förändring av projektets planerade varaktighet. Det är till exempel typiskt för utvecklingsprojekt att projektet inte fullt ut kan genomföras enligt planerna, dvs. i enlighet med den ursprungliga projektplan som godkänts genom stödbeslutet.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska avtalsparterna i ett samprojekt utöver det som avses i 1 mom. söka ändring, om en ursprunglig avtalspart inte längre uppfyller de allmänna villkoren för beviljande av stöd eller om avtalsparterna i projekthelheten byts ut. Separata bestämmelser om godkännande av ändringar i ett samprojekt genom ett beslut som gäller ändring av stödet finns i den föreslagna 23 §.

22 §. Stödbeslut. Paragrafen avses gälla vad som ska nämnas i stödbeslutet, dvs. utöver vad som föreskrivs i 11 § i statsunderstödslagen. I den paragrafen står det att beslutet ska vara skriftligt och att mottagaren, ändamålet samt stödbeloppet eller beräkningsgrunden ska framgå av det. Vidare ska följande framgå av beslutet: 1) de godtagbara kostnaderna för den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet; i fråga om stöd enligt den föreslagna lagen inbegriper kostnaderna i detta sammanhang också kostnadsmodeller och finansieringsformer, 2) statsunderstödet maximibelopp av totalkostnaderna för den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet, 3) mottagarens inkomster av den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet samt inverkan av mottagarens övriga inkomster på statsunderstödet belopp och användning, 4) statsunderstödet användningstid samt villkor och begränsningar enligt 13 § 2–4 mom. i statsunderstödslagen, 5) mottagarens skyldighet att lämna en utredning om användningen av statsunderstödet samt tidpunkten för utredningen och 6) andra grunder för beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet samt för övervakningen av dess användning.

Som allmän lag gäller också förvaltningslagen stödbeslutet. I dess 45 § finns bestämmelser om motivering av beslut. Ett beslut ska alltid motiveras. I motiveringen ska det anges vilka omständigheter och utredningar som har inverkat på avgörandet och vilka bestämmelser som har tillämpats.

I det föreslagna 1 mom. finns en kompletterande bestämmelse till 11 § i statsunderstödslagen om att det i beslutet ska tas in de villkor och begränsningar som väsentligt och omedelbart påverkar användningen och utbetalningen av stödet samt förutsättningarna för återkrav av stödet. Ett tydligt och tillräckligt detaljerat stödbeslut är väsentligt för stödmottagarens rättssäkerhet, och ett sådant beslut bidrar till att minska både stödmottagarens och den finansierande myndighetens administrativa börda exempelvis i situationer där beslutet ska tolkas när det gäller projektgenomförandet, myndighetsanvisningar, rådgivning, kompletterande upplysningar och eventuellt återkrav av stöd.

Enligt 2 mom. ska projektplanen för det projekt som stöds godkännas genom stödbeslutet. Stöd ska kunna beviljas tidigast när stödansökan har blivit anhängig. Detta motsvarar gällande reglering. I stödbeslutet ska dessutom den användningstid som avses i 24 § 3 mom. anges för den egendom som är föremål för stödet.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om förskott. Om stöd får betalas i förskott innan kostnaderna uppstår, ska det och villkoren för sådan utbetalning nämnas i stödbeslutet. Bestämmelser om förskottsbetalning av stöd finns i den föreslagna 27 §.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om stödbeslut utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §. Beslut om ändring av stöd. Den föreslagna paragrafen avses innehålla bestämmelser om det beslut som fattas om den ansökan om ändring av stöd som avses i 21 § (ändringsbeslut).

Enligt 1 mom. ska den finansierande myndigheten på ansökan av stödmottagaren kunna fatta beslut om ändring av beslutet om att stödja ett projekt.

Ett ändringsbeslut innebär att också den projektplan som godkänts genom stödbeslutet ändras. På de frågor som ändringsbeslutet gäller tillämpas bestämmelserna i 22 § om stödbeslutet.

I det föreslagna 2 mom. finns det kompletterande bestämmelser om ändringsbeslut när det gäller samprojekt. Enligt det kan den finansierande myndigheten godkänna att ett samprojekt fortsätter efter ändringsansökan enligt 21 § 2 mom. av parterna i samprojektet, om den ändrade projekthelheten bedöms uppfylla målen för den ursprungliga projekthelheten och de villkor som ställts för den. Med villkor avses de allmänna villkoren för stödmottagare och beviljande av stöd i den föreslagna lagen och, i fråga om projekt som finansieras genom program enligt Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder, dessutom urvalskriterier som övervakningskommittén godkänt och den förvaltande myndigheten fastställt.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs det att de kostnader som föranleds av det ändrade projektet kan godkännas tidigast från det att en ansökan om ändring enligt 21 § har blivit anhängig. Den finansierande myndigheten beslutar alltid efter prövning i det enskilda fallet om en ändring kan godkännas. Detta motsvarar rådande praxis.

Kostnaderna för ett ändrat projekt kan godkännas tidigast när en ansökan om ändring har blivit anhängig.

24 §. Användning av stöd. Paragrafen gäller stödmottagarnas skyldigheter i egenskap av stöd användare. Enligt det föreslagna 1 mom. får stödet användas endast för det ändamål som anges i stödbeslutet.

Stödmottagaren ska iaktta lagen och villkoren och begränsningarna i beslutet om beviljande av stöd, står det i 2 mom. Stödmottagaren ska alltid följa den gällande lagstiftningen i sin projektverksamhet.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om användningstiden för den investering i egendom som stödet beviljats för. Stödmottagaren ska använda den egendom som är föremål för stöd som beviljats för sådana investeringar som avses i 10 § 1 mom. 1 a, 1 b, 2 och 3 punkten samt i 13 § 1 mom. 1 och 2 punkten i minst fem år från den dag då det sista beslutet om utbetalning till projektet fattades. På projekt som omfattar en investering i infrastruktur eller en produktiv investering och som finansieras med medel ur de regional- och strukturpolitiska fonderna och stödmottagarna för dessa projekt tillämpas skyldigheten i fråga om insatsernas varaktighet enligt artikel 59 i den allmänna förordningen. Kompletterande bestämmelser om den skyldigheten finns i den föreslagna 43 §.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om villkor för användningen av stöd och stödbjektets användningstid utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §. Vissa skyldigheter för stödmottagare. I det föreslagna 1 mom. finns en informativ bestämmelse som hänvisar till lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016). Enligt 5 § 1 mom. i den lagen är en

upphandlande enheter som avses i lagen varje upphandlare, om upphandlaren för upphandlingen har fått understöd av bland annat statens, kommunernas och samkommunernas myndigheter till ett belopp som överstiger hälften av upphandlingens värde. I de fallen tillämpas lagen om offentlig upphandling och koncession också på privaträttsliga stödmottagare.

Enligt det föreslagna 2 mom. är stödmottagaren skyldig att förvara allt bokföringsmaterial och övriga handlingar som anknyter till projektet i enlighet med villkoren i stödbeslutet på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera användningen av stödet. På förvaringen av bokföringsmaterialet i anslutning till projektet tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 9 och 10 § i bokföringslagen (1336/1997). Utöver bokföringsmaterialet ska stödmottagaren bevara alla uppgifter, redogörelser och dokument samt upptagningar som behövs och som kan ha betydelse för övervakningen av hur grunderna för beviljandet av stödet uppfylls samt för kontrollen av användningen och av hur stödvillkoren följs. I fråga om förvaring av handlingar för projekt som finansieras inom programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder tillämpas dessutom den föreslagna 46 §.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om stödmottagarens skyldighet avseende inspektioner som gäller projektet. Sådana inspektioner kan utföras av exempelvis den behöriga statsbidragsmyndigheten, statens revisionsverk och, i fråga om projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder, dessutom exempelvis av den förvaltande myndigheten eller revisionsmyndigheten, Europeiska kommissionen och Europeiska revisionsrätten. Enligt momentet ska stödmottagaren utan ersättning ge den som utför en inspektion av stödändamålet alla för inspektionen behövliga uppgifter, utredningar och handlingar, tillträde till informationssystem, upptagningar och annat material samt även i övrigt bistå vid inspektionen.

26 §. Ansökan om utbetalning av stöd. Paragrafen avses gälla förfarandet för ansökan om utbetalning av stöd och stödmottagarens skyldigheter när det gäller sådan ansökan. Enligt det föreslagna 1 mom. ska utbetalning av stöd ansökas elektroniskt hos den behöriga myndigheten.

Ansökan ska göras i det system som är avsett för ändamålet eller skriftligen på en för ansökan om utbetalning av stöd fastställd blankett. Detta ska ske inom den tidsfrist som den behöriga myndigheten har satt ut i stödbeslutet. Ansökan ska vara undertecknad. Ansökan om utbetalning av stöd för projekt som finansieras genom programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitiska fonder ska göras elektroniskt på det sätt som anges i de föreslagna 36 och 37 §.

I 2 mom. föreslås en skyldighet för stödmottagaren att på begäran lägga fram en utredning om genomförandet av en anskaffning, om stödet för kostnader som anskaffningen orsakar har beviljats enligt godtagbara faktiska kostnader. Den finansierande myndigheten kan ställa upp sådana villkor i stödbeslutet som gäller redogörelser för anskaffningar eller särskilt be att få se anskaffningshandlingarna för en riskbedömning när utbetalning av stödet söks. Någon redogörelse ska inte krävas vid ansökan om utbetalning, om stödet för anskaffningskostnaderna har beviljats enligt en sådan förenklad kostnadsmodell eller finansieringsform som närmare anges genom förordning av statsrådet och där inga verifikationer på eller redogörelser för de faktiska kostnaderna krävs.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs det att stödmottagaren i ansökan om utbetalning ska uppge de inkomster som projektet genererat under verksamheten, om inte något annat följer av lagstiftningen om de minimis-stöd (*stöd av mindre betydelse*) som avses i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse eller av lagstiftningen om statligt stöd. Motiveringen avseende projektinkomster finns i motiven till den föreslagna 19 §.

Enligt 4 mom. får närmare bestämmelser om ansökan om utbetalning av stöd, tidsfristen för ansökan och det förfarande som ska iakttas utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §. Utbetalning av stöd. Paragrafen avses ange vad som ska nämnas i beslutet om att betala ut stöd och även innehålla bestämmelser om utbetalningen av stöd. Bestämmelser om innehållet i ett förvaltningsbeslut finns i 44 § 1 mom. i förvaltningslagen. Ett beslut om utbetalning ska vara skriftligt och av det ska följande framgå: 1) den myndighet som har fattat beslutet samt tidpunkten för beslutet, 2) de parter som beslutet direkt gäller, 3) motiveringen för beslutet och en specificerad uppgift om vad en part är berättigad eller förpliktad till eller hur ärendet annars har avgjorts och 4) namn och kontaktuppgifter för den person av vilken en part vid behov kan begära ytterligare uppgifter om beslutet.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska stödet betalas ut utan ogrundat dröjsmål.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om utbetalning i förskott. Som ett undantag från huvudregeln i 2 mom. ska den första stödposten kunna betalas i förskott innan kostnaderna uppkommer. Detta ska vara möjligt, om det är motiverat med hänsyn till projektgenomförandet. Betalning av förskott kan anses vara motiverat på det sätt som avses i momentet när det krävs att stödmottagaren får finansiering för verksamheten eller projektet i förskott för att projektet eller verksamheten ska kunna inledas eller genomföras inom den tidsplan och i den omfattning som avses i stödbeslutet. Förskott ska betalas bara undantagsvis, och betalningen ska grunda sig på en bedömning i det enskilda fallet som den finansierande myndigheten gör i samband med stödbeslutet. Myndigheten ska då i sin prövning också beakta hur ändamålsenligt det är att betala ut förskott med avseende på kontrollen av hur stödet används. Även nationell medfinansiering till projekt inom Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna kan betalas som förskott på grundad anledning.

I 2 mom. sägs det också att förskott i princip inte får betalas till offentligrättsliga samfund. Avvikelse kan dock göras om det inte finns särskilda skäl till det och stödmottagaren kan påvisa detta.

Enligt 3 mom. får närmare bestämmelser om utbetalning av stöd samt om förfarandet vid förskottsutbetalning och stödets maximibelopp utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §. Hinder för utbetalning av stöd. Paragrafen gäller situationer där utbetalningen av stöd helt eller delvis måste utebli. Den behöriga myndigheten ska betala ut stödet i enlighet med beslutet om att bevilja stöd och de faktiska stödberättigande kostnaderna eller någon annan kostnadsmodell eller finansieringsform som godkänts genom beslutet, om stödvillkoren fortsatt är uppfyllda och stödmottagaren följt lagen och stödbeslutet. Om det efter det att stödet beviljats konstateras att stödmottagaren inte iakttar villkoren i Europeiska unionens lagstiftning, den nationella lagstiftningen eller stödbeslutet, att stödvillkoren inte är uppfyllda eller att stödet beviljats till exempel på felaktiga grunder eller till ett för stort belopp, ska stödet förvägras antingen för en viss utbetalningsperiod eller för hela projekttiden. Bestämmelser om de allmänna stödvillkoren finns i den föreslagna 6 § och om vad som ska nämnas i stödbeslutet i 22 §.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska stödet eller en del av det inte betalas ut om stödmottagaren brutit mot gällande lag eller underlåtit att följa villkoren i stödbeslutet. Med gällande lag avses direkt tillämpliga EU-förordningar och den relevanta lagstiftningen i Finland, inklusive EU-lagstiftning som införlivats med nationell lagstiftning. Om stöd exempelvis använts för något annat ändamål än vad villkoren i stödbeslutet förutsätter, ska utbetalning av det hela eller en del av resterande stödet inte göras.

Enligt 1 mom. 2 punkten betalas stöd inte ut om stödmottagaren efter att ha beviljats stödet på ett väsentligt sätt har försummat sin skyldighet att betala skatter eller lagstadgade avgifter eller har väsentliga betalningsstörningar. Stödet kan emellertid betalas ut om betalaren av särskilda skäl anser det ändamålsenligt att betala ut stödet. Både när en myndighet beviljar och när den betalar ut ett behovsprövat stöd är utgångspunkten den att stödmottagaren har skött sina offentligrättsliga och privaträttsliga åtaganden på behörigt sätt. Stöd kan dock betalas ut om de lagstadgade åtagandena har försummats bara i ringa grad. Dessutom ska stöd av särskilda skäl utifrån den behöriga myndighetens fallspecifika prövning kunna betalas ut också när försummelsen är betydande, men parterna har upprättat en bindande betalningsplan för fullgörande av de lagstadgade åtagandena och redan en tid har följt planen.

I den föreslagna 3 punkten står det att stöd inte ska betalas ut till den del som stödmottagaren inte kan eller låtit bli att verifiera resultat, insatser eller åtgärder som är ersättningsgrund för stöd som betalas som engångsersättning. Stöd ska inte heller i andra projekt där beräkningsgrunden för stödet bygger på resultatet, insatserna eller de vidtagna åtgärderna till den del som stödmottagaren inte kan verifiera de resultat, insatser och åtgärder som krävs. Närmare bestämmelser om engångsersättning och andra kostnads- och finansieringsmodeller som utgår från resultat, insatser och vidtagna åtgärder ska enligt avsikt utfärdas genom förordning av statsrådet.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska stöd inte betalas ut om det efter det att stödet beviljats visar sig att villkoren för beviljande av stöd inte uppfylls vid den tidpunkt då stödet beviljades eller därefter. Den behöriga myndigheten kan exempelvis erfaras att stödvillkoren aldrig var uppfyllda och att något stöd därför aldrig borde ha beviljats. Det kan också hända att stödet missbrukats, dvs. felaktigt använts som allmänt verksamhetsstöd. Vidare kan en myndighet medan projektet genomförs får kännedom om att stödvillkoren inte längre är uppfyllda, och då ska den behöriga myndigheten ta reda på om stödvillkoren är uppfyllda eller inte och med stöd av 19 § i statsunderstödslagen avbryta stödutbetalningen medan utredningen pågår. Stöd kan till exempel inte betalas till en sökande som är föremål för ett i artikel 1.4 a i den allmänna gruppundantagsförordningen avsett betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska den betalande myndigheten inte betala ut stöd eller stödandelar som har beviljats felaktigt, till ett för stort belopp eller utan grund. Det är fråga om stöd som beviljats felaktigt eller till ett för

stort belopp till exempel i situationer då ett stöd har beviljats till ett större belopp eller för längre tid än vad som skulle ha kunnat beviljas enligt bestämmelserna. Det är också fråga om stöd som beviljats felaktigt till exempel då ett stöd till en stödmottagare som bedriver näringsverksamhet beviljats som stöd enligt den allmänna gruppundantagsförordningen om statligt stöd, även om stödet borde ha beviljats i form av stöd av mindre betydelse. Stöd har beviljats utan grund när det inte över huvud taget skulle ha kunnat beviljas enligt bestämmelserna.

Det som avses i 1 mom. 3–5 punkten kan tillämpas på utbetalningen av den stödandel som hindren gäller, står det i det föreslagna 2 mom.

29 §. Avbrytande av utbetalning. Det rör sig om en informativ paragraf. Paragrafen innehåller en hänvisning till 19 § i statsunderstödlagen, som gäller avbrytande av utbetalning av statsunderstöd. Avsikten är att samma bestämmelser som i fråga om beslut om statsunderstöd ska tillämpas i situationer där utbetalningen avbryts. Orsaken till att en informativ bestämmelse föreslås ingå i lagen är att processen i fråga om stödförfarandet ska te sig tydlig när lagen tillämpas.

Ett beslut om avbruten utbetalning är en säkerhetsåtgärd för att tillfälligt avbryta utbetalningen i väntan på närmare utredning. Efter genomförd utredning ska beslut fattas om utbetalningen får fortsätta eller om den ska upphöra och återkrav inledas. Avbruten utbetalning förutsätter alltid ett skriftligt beslut. Stödmottagaren ska kunna söka ändring i ett beslut om att avbryta utbetalningen på det sätt som föreskrivs i de föreslagna 69 och 70 §.

30 §. Återbetalning av stöd. Den föreslagna paragrafen gäller stödmottagarens skyldighet att betala tillbaka stöd. Enligt 1 mom. ska stödmottagaren betala tillbaka ett stöd eller en stödandel som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Stödmottagaren ska också betala tillbaka ett stöd eller en stödandel som inte kan användas på det sätt som förutsätts i stödbeslutet. Det förutsätts att stödmottagaren på eget initiativ och utan dröjsmål betalar tillbaka ett sådant stöd utan att den finansierande myndigheten har uppmanat stödmottagaren att göra det. Ett stöd som fåtts på felaktiga grunder eller till för stort belopp är en betalning som på grund av ett fel från stödmottagarens eller den finansierande myndighetens sida eller på grund av ett tekniskt fel har betalats utan grund eller till för stort belopp. Som stöd som fåtts uppenbart utan grund betraktas stöd som tagits emot trots att stödmottagaren inte uppfyller förutsättningarna för beviljande av stöd och stödet inte skulle ha fått beviljas enligt lagen. Som stöd som betalats till för stort belopp ska dock inte betraktas skillnaden mellan det stöd som beviljats på kalkylmässiga grunder och de faktiska kostnaderna som stödmottagaren ska betala. Stödmottagaren ska få behålla skillnaden.

Till den del som stöd betalas tillbaka på det sätt som avses i paragrafen är den finansierande myndigheten skyldig att genom ett beslut fastställa återbetalningsskyldigheten och dess belopp samt att räntan på beloppet är korrekt.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om att i samprojekt som finansieras med anslaget för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna ansvarar alla stödmottagare solidariskt för att stödet betalas tillbaka.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om det värde i euro som påverkar uppkomsten av återbetalningsskyldighet. Skyldigheten att betala tillbaka föreslås inte gälla stöd som betalats till för stort belopp, på felaktiga grunder eller utan grund, om det är känt att det sammanlagda värdet uppgår till högst 250 euro.

31 §. Skyldighet att upphöra med utbetalningen av stöd och återkräva stöd. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om förpliktande grunder för myndigheten att bestämma att utbetalningen av stöd ska upphöra och att stöd ska återkrävas.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska myndigheten genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av stöd ska upphöra och att stöd som redan utbetalats ska återkrävas, om stödmottagaren inte har betalat tillbaka stöd eller delar av stöd som enligt 30 § ska betalas tillbaka.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska en grund för att upphöra med utbetalningen och för att återkräva vara att det har lämnats felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som väsentligt kunnat inverka på erhållandet av stödet, dess belopp eller villkor. Utöver lämnande av felaktiga uppgifter utgör enligt paragrafen också hemlighållande av väsentliga uppgifter en grund för upphörande av utbetalningen och för återkrav.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska en grund för att upphöra med utbetalningen och för att återkräva vara att stödmottagaren har handlat lagstridigt eller väsentligt brutit mot villkoren i stödbeslutet.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska en grund för att upphöra med utbetalningen och för att återkräva vara att stödet har använts för ett väsentligen annat ändamål än vad det har beviljats för. Upphörande av utbetalningen och återkrav är påföljder av ett förfarande där stödmottagaren bryter mot de villkor för stödets användningsändamål som ställs i stödbeslutet och i de författningar som gäller det beviljade stödet.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska den behöriga myndigheten kunna avbryta utbetalningen och bestämma att stödet ska återkrävas, om stödmottagaren har upphört med eller väsentligt inskränkt den verksamhet som varit föremål för det stöd som beviljats för investeringar eller med ägande- eller besittningsrätt överlåtit egendom för vars förvärvande stödet har beviljats innan fem år har förflutit från den dag då det sista beslutet om utbetalning av stödet fattades och ny motsvarande egendom inte har skaffats i stället.

Med stöd av 1 mom. 6 punkten ska en grund för att upphöra med utbetalningen och för att återkräva vara att stödmottagaren har försatts i konkurs och ett sådant gäldenärsbrott som avses i 39 kap. i strafflagen (39/1889) har begåtts i stödmottagarens verksamhet. Enligt förslaget ska enbart försättande i konkurs inte betraktas som en grund för återkrav, och en konkurs som bedöms som sedvanlig ska inte föranleda några ytterligare åtgärder. Till den del ett gäldenärsbrott än så länge bara utreds när stödmottagaren försätts i konkurs, ska fordran bevakas och ska ärendet vid behov avgöras genom beslut om återkrav när brottmålet har avgjorts.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska den behöriga myndigheten genom sitt beslut bestämma att utbetalningen av stöd som beviljats i form av infrastrukturellt investeringsstöd ska upphöra samt att redan utbetalt stöd ska återkrävas, om det inom fem år från den dag då det sista beslutet om utbetalning av stödet fattades har skett sådana betydande förändringar i ägarförhållandena för den verksamhet som stödet gäller som inverkar på projektets natur eller förutsättningarna för genomförande av projektet eller som oskäligt gynnar ett visst företag eller en viss sammanslutning.

Med stöd av det föreslagna 3 mom. ska den behöriga myndigheten få avstå från att återkräva belopp som uppgår till högst 250 euro.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om att genomförare av samprojekt som finansieras med anslaget för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna ansvarar solidariskt för att stödet betalas tillbaka.

32 §. Upphörande av utbetalning och återkrav av stöd enligt prövning. Den föreslagna paragrafen kompletterar och preciserar 22 § i statsunderstödslagen när det gäller upphörande av utbetalning och återkrav av stöd enligt prövning.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska den behöriga myndigheten kunna bestämma att utbetalningen av ett stöd ska upphöra eller att stödet helt eller delvis ska återkrävas, om stödmottagaren inte har iakttagit villkoren i stödbeslutet.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska den behöriga myndigheten kunna bestämma att utbetalningen av stödet ska upphöra eller att stödet helt eller delvis ska återkrävas, om stödmottagaren inte för uppföljningen har lagt fram en redogörelse för genomförandet av projektet på det sätt som förutsätts i stödbeslutet.

Med stöd av det föreslagna 2 mom. ska den behöriga myndigheten få avstå från att återkräva belopp som uppgår till högst 250 euro.

33 §. Jämkning av belopp som återkrävs. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om när myndigheten ska kunna jämka det belopp som återkrävs. Enligt 1 mom. ska den behöriga myndigheten få avstå från att återkräva stöd som finansierats med anslaget för stödjande av hållbar tillväxt och livskraft i regionerna och som har betalats felaktigt eller utan grund eller från att ta ut hela eller en del av räntan som ska betalas på stödbeloppet, om det med hänsyn till stödmottagarens omständigheter och verksamhet som helhet betraktat är oskäligt att återkräva det fulla beloppet.

Enligt 2 mom. ska 44 § tillämpas på jämkning av återkrav av stöd som beviljats av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Det föreslås att 58 § 7 mom. ska tillämpas på jämkning av återkrav av nationell medfinansiering.

34 §. Kvittning. Paragrafen avses gälla återbetalning och indrivning av statsunderstöd genom kvittning. Det föreslås att statsbidragsmyndigheten genom sitt beslut ska kunna bestämma att det belopp som ska betalas tillbaka eller återkrävas med ränta kan kvitteras från stöd som myndigheten har beviljat för samma projekt.

3 kap. Särskilda bestämmelser om Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik

35 §. Kapitlets tillämpningsområde. Paragrafen avses gälla tillämpningsområdet för de särskilda bestämmelserna om Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Enligt förslaget ska det aktuella kapitlet samt 1, 2 och 6 kap. tillämpas på stöd som finansieras genom Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik programperioden 2021–2027 samt på genomförandet av programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik 2021–2027.

36 §. Elektroniskt stödförfarande för programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Paragrafen avses gälla det elektroniska stödförfarandet för programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Handlingar som gäller den som ansöker om och stödmottagaren av stöd från programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik ska bildas, förmedlas och förvaras uteslutande i det informationssystem som avses i 49 §. Det elektroniska stödförfarandet kommer i praktiken att vara en del av det elektroniska ärendehanteringssystemet.

I 1 mom. föreslås en förteckning över handlingarna inom det elektroniska stödförfarandet, nämligen stödansökningar och ansökningar om ändring av beviljat stöd, stödbeslut inklusive projekt-, finansierings- och ändringsbeslut, ansökningar om utbetalning av stöd, beslut om utbetalning av stöd, uppföljningsrapporter som beskriver projektets verksamhet och resultat och slutrapporter när projektverksamheten har avslutats samt beslut om återbetalning av stöd, återkrav av stöd och andra fortsatta åtgärder. Också alla begäranden om omprövning av beslut som bildats i informationssystemet samt de beslut som fattas med anledning av begärandena om omprövning ska bildas, förmedlas och förvaras uteslutande i informationssystemet för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik.

Kravet på att förmedla och förvara handlingarna gäller enligt förslaget också de bifogade filer som sökanden och stödmottagaren upprättar utanför systemet och som förutsätts bli inlämnade som obligatoriska bilagor till de i 1 mom. nämnda handlingar som ska bildas i informationssystemet.

Ett motsvarande lagstadgat krav på elektronisk kommunikation har varit i bruk inom datasystemet EURA 2014 som använts under strukturfondernas programperiod 2014–2020. Med hjälp av kommunikation uteslutande via e-tjänster har det gått att spara betydande mängder tid och kostnader jämfört med traditionell pappersbaserad kommunikation.

Enligt 2 mom. ska besluten delges som vanlig elektronisk delgivning på det sätt som föreskrivs i 19 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet ([13/2003](#)).

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om de handlingar som ska förvaras i informationssystemet samt om de handlingar som ska bildas och förmedlas i informationssystemet ska få utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §. Stark autentisering vid användning av systemet. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om stark identifieringsskyldighet när det informationssystem som avses i 49 § används. Enligt 1 mom. ska varje användare av systemet identifiera sig som användare med hjälp av stark autentisering. E-tjänsterna hos organisationer inom den offentliga förvaltningen i Finland förutsätter i regel stark identifiering för att användarens identitet ska kunna styrkas. Vid användning av informationssystemet för programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik är det inte tillräckligt att enbart identifiera personen utan det gäller dessutom att styrka personens koppling till organisationen och personens rätt att företräda organisationen i den aktuella kommunikationen. I 1 mom. föreslås en hänvisning till lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009), där det föreskrivs om stark autentisering.

Enligt 2 mom. ska den som ansöker om stöd sköta den process för sina projekthandlingar som avses i 36 § i det informationssystem som avses i 49 § och få sina projekthandlingar ur informationssystemet. Det ska krävas stark identifiering för behandling av de handlingar som nämns i 36 § 1 mom. och för skötseln av förvaltningsåtgärderna relaterade till dem. Stark identifiering ska krävas också när sådana andra tjänster i informationssystemet används där det krävs att användarens identitet styrks och att handlingarna undertecknas. Stark autentisering ska krävas såväl av sökandeorganisationernas och mottagarorganisationernas användare som av myndighetsanvändare.

38 §. Särskilda hinder för beviljande av stöd för projekt som finansieras genom Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Den föreslagna paragrafen avses gälla sådana hinder för beviljande av stöd relaterade till användningen av medel från Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik som ska tillämpas utöver de allmänna hinder för beviljande av stöd som anges i den föreslagna 9 §. Enligt

paragrafen ska stöd ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik inte kunna beviljas, om projektet eller stödmottagaren inte uppfyller de tillämpliga allmänna urvalskriterier som avses i artikel 67 i den allmänna förordningen vilka godkänts av övervakningskommittén och fastställts av den förvaltande myndigheten.

39 §. Beslut om beviljande av stöd av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Genom paragrafen kompletteras bestämmelserna i 22 § i fråga om stödbeslut som gäller beviljande av stöd av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Paragrafen ska tillämpas utöver 22 § alltid när stöd beviljas av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. I 1 mom. föreskrivs det om centrala villkor som utöver vad som föreskrivs i 22 § ska tas in i ett beslut som gäller stöd som beviljas av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Syftet med bestämmelsen om villkor som ska tas in i beslutet är att säkerställa att projektet genomförs och administreras på ett bra sätt. Försummelse av villkoren kan utgöra ett hinder för utbetalning av stöd och en eventuell grund för återkrav av stödet enligt vad som i den föreslagna lagen föreskrivs om hinder för utbetalning av stöd och om återkrav.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska i stödbeslutet tas in ett villkor om stödmottagarens skyldighet att förvara handlingar och om bevaringstiden för dem. Enligt 2 punkten ska i stödbeslutet tas in ett villkor om en styrgrupp för projektet och de ärenden som ska behandlas i den, om det behöriga förmedlande organet förutsätter att stödmottagaren bildar en styrgrupp för projektet. Närmare bestämmelser om styrgruppen föreslås bli utfärdade genom förordning av statsrådet. Enligt 3 punkten ska i stödbeslutet tas in ett villkor om revision av projektet, om det behöriga förmedlande organet förutsätter att stödmottagaren låter utföra en revision av projektet. Det är inte nödvändigt eller ändamålsenligt att låta en revision utföras i samband med alla projekt, utan revisionen ska basera sig på det förmedlande organets prövning från fall till fall bland annat utifrån riskbedömningen i samband med urvalsförfarandet.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska i stödbeslutet tas in stödmottagarens skyldigheter i fråga om information och kommunikation om projektet i enlighet med artiklarna 42 och 45 i den allmänna förordningen. Bestämmelser om förfarandet vid försummelse av kommunikationsskyldigheterna föreslås i 42 §. Enligt den föreslagna 5 punkten ska i stödbeslutet tas in en skyldighet om åtgärdernas varaktighet enligt artikel 59 i den allmänna förordningen, om projektet innefattar investeringar i infrastruktur eller produktion. Den föreslagna 43 § avses gälla projektens varaktighet.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om villkor som ska tas in i stödbeslutet ska få utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §. Beviljande av stöd för samprojekt ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Paragrafen föreslås innehålla särskilda bestämmelser om samprojekt när stöd beviljas ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Enligt 1 mom. ska det genom Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik kunna beviljas stöd för en sådan projekthelhet bestående av flera sökande som bedöms ge omfattande konsekvenser för den regionala utvecklingen. Ett sådant projekt föreslås bli benämnt samprojekt inom programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Stödmottagarna i ett samprojekt inom programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik ska ingå ett avtal om genomförandet av projekthelheten enligt 20 § 1 mom. 1 punkten i den föreslagna lagen.

Enligt 2 mom. ska det förmedlande organet fatta separat beslut om varje ansökan som ingår i projekthelheten.

Enligt 3 mom. ska närmare bestämmelser om det förfarande som ska iaktas i samprojekt inom programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik få utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 §. Parternas ansvar i samprojekt inom programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Paragrafen avses gälla ett undantag från den bestämmelse om solidariskt ansvar som föreslås i 20 § 2 mom. Enligt 1 mom. ska en avtalspart i ett samprojekt inom programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik vara ansvarig inför det förmedlande organet för de förpliktelser som hänför sig till genomförandet av samprojektet i fråga om det egna projektet (*delprojekt*). Med förpliktelser avses i synnerhet återbetalning av stödet utifrån ett beslut om eventuell återbetalning och återkrav.

42 §. Försummelse av kommunikationsskyldigheterna som hinder för utbetalning av stöd och grund för återkrav. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om hur försummelse av kommunikationsskyldigheterna påverkar utbetalning och återkrav av stöd samt om förfarandet i samband med försummelse. I 1 mom. föreslås en hänvisningsbestämmelse, och paragrafen kompletterar de hinder för utbetalning av stöd som avses i 28 §. Enligt 2 mom. ska det förmedlande organet ge mottagaren av stöd för ett projekt som finansieras genom Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik en uppmaning,

om stödmottagaren inte fullgör sina i artiklarna 42 och 45 i den allmänna förordningen avsedda skyldigheter i fråga om information och kommunikation som tagits in i projektets stödbeslut. Det förmedlande organet ska ge stödmottagaren en skälig tidsfrist för att rätta till försummelsen av kommunikationsskyldigheterna.

Enligt 3 mom. ska det förmedlande organet i enlighet med artikel 45.3 i den allmänna förordningen i samband med utbetalningen göra en sådan minskning på högst 5 procent av det stöd som beviljats projektet som står i proportion till överträdelsen av skyldigheterna eller återkräva motsvarande andel, om stödmottagaren inte iakttar den uppmaning till rättelse som avses i 2 mom. Kommissionen har redan i sin tidigare praxis i vissa fall tillämpat finansiella korrigeringar på grund av försummelser av kommunikationsskyldigheterna på programnivå. Denna uttryckliga bestämmelse i artikel 45.3 i den allmänna förordningen som gäller finansiell korrigering på grund av försummelse av kommunikationsskyldigheterna är en ny EU-bestämmelse.

Enligt 3 mom. ska närmare bestämmelser om stödmottagarens kommunikationsskyldigheter och om förfarandena vid försummelse av dem få utfärdas genom förordning av statsrådet.

43 §. Särskilda bestämmelser om projektens varaktighet. Paragrafen föreslås innehålla särskilda bestämmelser om varaktighet för projekt som innefattar investeringar i infrastruktur eller produktion och som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Med varaktighet avses att projekt som innefattar investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar inte får bli föremål för i artikel 5 i den allmänna förordningen avsedda förändringar som gäller den verksamhet som stöds inom projektet eller förutsättningarna för att genomföra det. Bestämmelserna om varaktighet har karaktär av återkravsnormer, och det föreslås att de tas in i lagen från en förordning (statsrådets förordning om stödberättigande kostnader som medfinansieras av strukturfonderna (358/2014)). Enligt det föreslagna 1 mom. ska paragrafen tillämpas utöver vad som föreskrivs i 29 och 31 § om avbrytande av utbetalning av stöd och återkrav av stöd.

Enligt 2 mom. ska verksamheten i ett projekt som innefattar investeringar i infrastruktur eller produktion vara permanent på det sätt som avses i artikel 59 i den allmänna förordningen i fem år efter det att det sista beslutet om utbetalning av stödet har fattats, om inte något annat följer av lagstiftningen om statligt stöd. Med stöd av 59.1 i den allmänna förordningen får medlemsstaten förkorta tidsfristen i första stycket till tre år när det gäller upprätthållande av investeringar eller bevarande av arbetstillfällen som skapats av små och medelstora företag. I lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet föreskrivs särskilt om förkortning av tidsfristen till tre år för de understöd som avses i den lagen.

Med stöd av den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. 1 punkten ska det förmedlande organet genom sitt beslut avbryta utbetalningen av stödet samt återkräva redan utbetalt stöd, om det i den verksamhet som stöds som ett projekt som innefattar investeringar i infrastruktur eller produktion sker en sådan förändring som innebär att produktionen läggs ned eller flyttas utanför programområdet. Utgångspunkten är att konkurs och företagsanering inte ska betraktas som sådana förfaranden som leder till att bestämmelserna om varaktighet tillämpas i samband med att produktionen läggs ned. Ett undantag är dock konkurser som kan karaktäriseras som bedrägerier. Med bedrägeri avses här förfaranden och gärningar som uppfyller rekvisitet för de gärningar beträffande galdenärsbrott som det föreskrivs om i 39 kap. (769/1990) i strafflagen.

Med stöd av den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. 2 punkten ska det förmedlande organet genom sitt beslut avbryta utbetalningen av stödet samt återkräva redan utbetalt stöd, om det i den verksamhet som stöds som ett projekt som innefattar investeringar i infrastruktur eller produktion sker en förändring i ägandeförhållandena till infrastrukturen som på ett otillbörligt sätt gynnar ett visst företag eller ett offentligt samfund.

Enligt den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. 3 punkten ska det förmedlande organet genom sitt beslut avbryta utbetalningen av stödet samt återkräva redan utbetalt stöd, om det i projektverksamheten sker en betydande förändring som påverkar projektets natur, målen eller villkoren för genomförandet projektet, vilket skulle äventyra projektets ursprungliga mål. Med betydande förändringar avses förändringar enligt artikel 59 i den allmänna förordningen.

Enligt 4 mom. ska det förmedlande organet återkräva ett belopp som betalats utan grund som står i proportion till den tidsperiod under vilken stödmottagaren inte har uppfyllt varaktighetskraven.

44 §. Jämkning av återkrav av stöd som beviljats av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Den föreslagna paragrafen gäller jämkning av återkravet när stödet har beviljats av medel ur fonderna för regional- och strukturpolitik. Enligt 1 mom. ska återkrav av stöd som beviljats ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik kunna jämkas endast i fråga om räntan och dröjsmålsräntan. Förfarandet är detsamma som under programperioden 2014–2020.

45 §. Skyldighet att bevara handlingar. Genom paragrafen kompletteras 25 § 2 mom. i den föreslagna lagen i fråga om den skyldighet att bevara handlingar som gäller mottagare av stöd för projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik.

Enligt 1 mom. ska stödmottagaren för ett projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik utöver vad som föreskrivs i 25 § 2 mom. bevara projektets bokföringsmaterial och de övriga projektrelaterade handlingsverifikaten samt det övriga projektmaterial i minst fem år från och med den 31 december det år då det förmedlande organet betalade stödmottagaren den sista betalningsposten för projektet.

Enligt 2 mom. ska det förmedlande organet genom ett skriftligt meddelande till stödmottagaren få förlänga den bevaringstid som avses i 1 mom., om villkoren i artikel 76.2 i den allmänna förordningen är uppfyllda. Enligt den punkten i artikeln förlängs tiden för bevarande antingen vid rättsliga förfaranden eller på begäran av kommissionen. Om en längre bevaringstid krävs enligt den nationella lagstiftningen eller lagstiftningen om statligt stöd eller Europeiska unionens lagstiftning om stöd av mindre betydelse, ska dock den tiden alltid iakttas.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om bevaring av handlingar ska få utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §. Den förvaltande myndighetens, redovisningstjänstens och revisionsmyndighetens inspektionsrätt. Den föreslagna paragrafen gäller den förvaltande myndighetens, redovisningstjänstens och revisionsmyndighetens inspektionsrätt. För skötseln av de uppgifter som föreslås i genomförandelagen och i denna lag är det nödvändigt att den förvaltande myndigheten, redovisningstjänsten och revisionsmyndigheten har tillräckligt omfattande rätt att utföra inspektioner som rör användningen av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. På det förmedlande organets inspektionsrätt tillämpas enligt den föreslagna 4 § den granskningsrätt för statsbidragsmyndigheten som anges i 16 § i statsunderstödslagen.

Enligt 1 mom. ska den förvaltande myndigheten med stöd av artiklarna 66 och 68 i den allmänna förordningen ha rätt att i anslutning till användningen av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik utföra inspektioner av förmedlande organ och stödmottagare. När ett enskilt projekt granskas gäller inspektionsrätten hela projektet och dess finansiering. Med stöd av artikel 66 i den allmänna förordningen har den förvaltande myndigheten övergripande ansvar för förvaltningen av programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik i överensstämmelse med principerna om sund ekonomisk förvaltning enligt budgetförordningen. Enligt artikel 66.1 c i den allmänna förordningen ska den förvaltande myndigheten övervaka de förmedlande organen. I artikel 68 finns närmare bestämmelser om programförvaltning vid den förvaltande myndigheten, vilken omfattar bland annat upptäckt och förebyggande av oriktigheter.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska revisionsmyndigheten med stöd av artiklarna 71–75 i den allmänna förordningen ha rätt att i anslutning till användningen av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik utföra inspektioner av den förvaltande myndigheten, redovisningstjänsten, förmedlande organ och stödmottagare. Revisionsmyndigheten ska genom revisioner säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystemen för programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik fungerar korrekt och effektivt för att kommissionen ska få en oberoende försäkran om att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt och att utgifterna i de räkenskaper som lämnas till kommissionen är lagliga och korrekta. Revisionerna görs som systemrevisioner och projektrevisioner. De sistnämnda bygger på urval. När ett enskilt projekt granskas gäller inspektionsrätten hela projektet och dess finansiering. Bestämmelser om revisionsmyndighetens uppgifter och de revisioner den ansvarar för finns i artikel 71 i den allmänna förordningen.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska redovisningstjänsten med stöd av artiklarna 70 och 92 i den allmänna förordningen ha rätt att i anslutning till användningen av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik utföra inspektioner av den förvaltande myndigheten och förmedlande organ. I enlighet med artikel 70 i den allmänna förordningen ska redovisningstjänsten inte ha rätt att utföra kontroller på stödmottagarnivå.

47 §. Givande av inspektionsfullmakt. Paragrafen avses gälla den förvaltande myndighetens, revisionsmyndighetens och redovisningstjänstens rätt att bemyndiga en annan myndighet eller en i revisionslagen avsedd revisor att utföra den inspektion som avses i 46 § för sin räkning.

Enligt 1 mom. ska den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten och redovisningstjänsten själv få utföra den inspektion som avses i 46 § eller få bemyndiga en annan myndighet eller en sådan revisor som avses i revisionslagen (1141/2015) att utföra inspektionen för sin räkning.

Enligt 2 mom. ska en bemyndigad revisionsammanslutning utse en huvudansvarig revisor för inspektionen.

Enligt 3 mom. ska en utomstående expert på begäran av den förvaltande myndigheten, redovisningstjänsten eller revisionsmyndigheten kunna bistå vid inspektionen.

Enligt 4 mom. ska förvaltningslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), 14 och 15 § i statstjänstemannalagen (750/1994) och språklagen (423/2003) tillämpas på revisorer och utomstående experter när de utför uppgifter som avses i 1–3 mom. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974). På revisorer och utomstående experter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

48 §. Behörighet för den som utför inspektion. Paragrafen avses gälla behörigheten för den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten samt för den bemyndigade myndigheten och revisorn i förhållande till stödmottagaren, samt rätten att få handräckning. Enligt 1 mom. ska den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten eller en av den bemyndigad myndighet eller revisor ha rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och platser som är av betydelse med tanke på användningen av stödet. Inspektioner ska dock inte få utföras i lokaler som omfattas av hemfriden.

Enligt 2 mom. ska den som utför inspektionen ha rätt att granska alla uppgifter, utredningar, handlingar, informationssystem, upptagningar, annat material och omständigheter som behövs för inspektionen. Den som utför inspektionen föreslås ha rätt att omhänderta det ovan nämnda materialet, om genomförandet av inspektionen på tillbörligt sätt förutsätter detta.

Enligt 3 mom. ska den som utför inspektionen ha rätt att utan ersättning få handräckning vid inspektionen. Rätten att begära handräckning begränsas inte enligt det föreslagna momentet, utan handräckning ska få begäras från den myndighet som behövs för utförande av inspektionen.

I det föreslagna 4 mom. sägs att bestämmelser om det förfarande som ska tillämpas vid inspektionen finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003). Enligt den paragrafen ska en myndighet underrätta en part som direkt berörs av ärendet om tidpunkten då en inspektion som faller under myndighetens behörighet inleds, såvida syftet med inspektionen inte äventyras av en sådan underrättelse. Parten har rätt att närvara vid inspektionen och att framföra sin åsikt och ställa frågor om omständigheter som har samband med inspektionen. Under inspektionens gång ska parten om möjligt underrättas om inspektionens ändamål, hur den genomförs samt om fortsatta åtgärder. Inspektionen ska förrättas utan att inspektionsobjektet eller dess innehavare orsakas oskälig olägenhet. Enligt paragrafen ska den som förrättar inspektion också utan dröjsmål avfatta en skriftlig inspektionsberättelse över inspektionen. Av inspektionsberättelsen ska inspektionens förlopp och inspektionsförrättarens viktigaste iakttagelser framgå. Inspektionsberättelsen ska delges en part som har rätt att närvara vid inspektionen.

49 §. Informationssystemet för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Paragrafen avses gälla förvaltningen i ett elektroniskt informationssystem av projekt- och stödärenden som gäller programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Enligt 1 mom. ska de myndigheter som avses i den föreslagna lagen i ett informationssystem förvalta projekt- och stödärenden som gäller Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Informativt konstateras i 1 mom. att det informationssystem som används i Finland under programperioden 2021–2027 för förvaltning av programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik är ett elektroniskt system i enlighet med artikel 63 i den allmänna förordningen. Det föreslås att förkortningen EURA 2021 ska användas för informationssystemet i samband med genomförandet under programperioden 2021–2027. Informativt konstateras i 1 mom. också att arbets- och näringsministeriet är informationssystemets ägare och en sådan informationshanteringsenhet för informationssystemet som avses i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019). Arbets- och näringsministeriet ansvarar också för att systemet uppfyller kraven enligt unionslagstiftningen och den föreslagna lagen.

I det föreslagna 2 mom. anges de uppgifter som ska registreras i systemet samt systemets karaktär av elektroniskt arkiv. I systemet ska enligt momentet registreras de uppgifter om ansökan, beviljande, utbetalning, övervakning, fortsatta åtgärder och kontroll av stöd som behövs för skötseln av de uppgifter som avses i den föreslagna lagen och i genomförandelagen. I systemet kan utöver vad som nämns ovan också ingå tjänster av informationstyp, för vilka det inte krävs sådan stark identifiering som avses i 36 §. Vid genomförandet ansvarar de förmedlande organen för att det i informationssystemet registreras korrekta och tillräckliga uppgifter om

ansökan, beviljande, utbetalning och kontroll av stöd. Förutsättningarna för användningen av systemet samt det elektroniska stödssystemet har motiverats närmare i motiveringen till 36 och 37 §.

I det föreslagna 2 mom. sägs vidare att i fråga om programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik bildar de uppgifter som lagras i systemet en gemensam informationsresurs och ett elektroniskt myndighetsarkiv för projektförvaltningen för de myndigheter som avses i den föreslagna lagen och i genomförandelagen. Det går att bilda en gemensam informationsresurs och ett myndighetsarkiv eftersom informationssystemet i sig fungerar som ärendehanteringssystem. Genom den gemensamma informationsresursen och det elektroniska myndighetsarkivet kan betydande arbets- och kostnadsinbesparingar nås för alla förmedlande organ samt för den förvaltande myndigheten, revisionstjänsten och revisionsmyndigheten, där handlingar inte behöver flyttas eller kopieras till ett separat externt ärendehanteringssystem. Systemet EURA 2014 som använts under programperioden 2014–2020 har fungerat som myndigheternas elektroniska arkiv på motsvarande sätt.

Informationssystemet ska inte vara ett elektroniskt arkiv för dem som ansöker om stöd eller för stödmottagarna, utan de ska arkivera sina projektrelaterade material och handlingar i enlighet med informationsstyrningsplanen eller något annat förfarande för den egna organisationen och bevara materialet på det sätt som angetts särskilt för bevarandet av varje typ av material.

När användningen av informationssystemet upphört och den tid för skyldighet att bevara materialet som baserar sig på den allmänna förordningen löpt ut ska det elektroniskt arkiverade materialet överföras till den centraliserade lösning för elektronisk arkivering som statsförvaltningen använder vid den tidpunkten. Datasystemet EURA 2014 som använts under programperioden 2014–2020 uppfyller Sähke2-normen (Behandling, hantering och förvaring av elektronisk dokumentär information). Arkivverket har med stöd av 8 § i arkivlagen (831/1994) bestämt att de uppgifter i handlingar som finns i EURA 2014 och som ska förvaras permanent ska förvaras uteslutande i elektroniskt format av arbets- och näringsministeriet. Informationssystemet för programperioden 2021–2027 motsvarar dessa bestämmelser och föreskrifter och uppfyller det krav på definition av behovet att förvara informationsmaterial som anges i 21 § i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019).

50 §. Tillgång till och lämnande av uppgifter med hjälp av ett tekniskt gränssnitt. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om de villkor som ställs på ägaren av ett annat än i 49 § avsett informationssystem när uppgifter med hjälp av ett tekniskt gränssnitt överförs till informationssystemet för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Enligt det föreslagna momentet ska ägaren till det andra informationssystemet (*anslutet system*) vara skyldig att iaktta de innehållsmässiga krav och den informationsstyrningsplan som gäller informationssystemet för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik på det sätt som den förvaltande myndigheten förutsätter.

Enligt 2 mom. ska uppgifter ur informationssystemet få lämnas ut med hjälp av ett tekniskt gränssnitt till andra än i den föreslagna lagen avsedda myndigheter, om myndigheterna har lagstadgad rätt att få dessa uppgifter. Uppgifter ur systemet får lämnas ut på det sätt som förutsätts i den allmänna förordningen och i Europeiska unionens rättsakter om den ekonomiska förvaltningen.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning. Närmare bestämmelser om skyldigheten för ägaren av det anslutna systemet att iaktta de innehållsmässiga krav och den informationsstyrningsplan som gäller informationssystemet för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik ska få utfärdas genom förordning av statsrådet.

51 §. Myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter inom ramen för programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. I paragrafen föreslås bestämmelser om myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter inom ramen för programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Innehållet i bestämmelserna motsvarar den tidigare regleringen. Med myndigheter avses den förvaltande myndigheten, redovisningstjänsten och revisionsmyndigheten samt förmedlande organ. Dessa myndigheter ska enligt förslaget trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet ha rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter eller av aktörer som sköter offentliga uppdrag få sådana uppgifter om en sökande och stödmottagare som avses i den föreslagna lagen och dennes ekonomiska ställning, affärs- eller yrkesverksamhet, finansiering som denne beviljats med offentliga medel och andra omständigheter som är betydelsefulla med avseende på stödet, inbegripet personuppgifter, och som är nödvändiga för behandlingen av ett stödärende. Vid sökande och beviljande av stöd finns alltid en risk för missbruk, och den myndighet som beviljar eller övervakar stödet behöver ha tillräckligt omfattande rättigheter att säkerställa att de uppgifter som lämnats är korrekta och också i övrigt kontrollera uppgifter som är nödvändiga med tanke på beviljande av stöd och kontroll av stödet. De begärda uppgifternas nödvändighet måste motiveras.

Den förvaltande myndigheten, redovisningstjänsten och revisionsmyndigheten samt förmedlande organ ska trots bestämmelserna om sekretess ha rätt att till andra myndigheter, till aktörer som sköter offentliga uppdrag och till Europeiska unionens institutioner lämna ut uppgifter som behövs för fullgörande av en uppgift som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning eller den nationella lagstiftningen. Exempelvis arbets- och näringsministeriet ska kunna lämna ut uppgifter ur systemet för utvärdering av programmet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik och för särskilda utvärderingar av projekten, så som i artikel 89 i den allmänna dataskyddsförordningen och i 31 § i dataskyddslagen (1050/2018) föreskrivs om behandling av personuppgifter för statistiska ändamål. För utlämnande av personbeteckning krävs i praktiken alltid en begäran om att uppgifter ska lämnas ut, vilken ska behandlas och avgöras av arbets- och näringsministeriet i egenskap av personuppgiftsansvarig.

52 §. Användning och utlämnande av personuppgifter för personer som deltar i Europeiska socialfondens projekt. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om användning och utlämnande av uppgifter när det gäller projekt som finansieras med medel ur Europeiska socialfonden. Personuppgifter ska samlas in om de personer som deltar i projektet.

Enligt 1 mom. ska arbets- och näringsministeriet vara personuppgiftsansvarig för det register som uppkommer av personbeteckningar, det vill säga ett personregister. Enligt den allmänna förordningen och ESF-förordningen är medlemsstaterna skyldiga att följa och rapportera övervakningsinformation, inklusive uppgifter om deltagare i ESF-projekt, som gäller projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Personregistret ska användas för den övervakning och rapportering till kommissionen som ESF-förordningen förutsätter. Användningsgrunden är förenlig med artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen. Stödmottagaren ska vara personuppgiftsbiträde för det ovannämnda registret beträffande sina projekt. Tekniskt sett utgör personregistret en genom användningsrättigheter avgränsad del av det informationssystem för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik som avses i 49 §.

Utöver personbeteckningen ska i personregistret också föras in identifieringskoden för det projekt som personen deltar i samt start- och slutdatumet för personens deltagande i projektet. Med tanke på skyddet av personregister förs personbeteckningen in i registret som en personuppgift, vilket är i linje med en central princip för behandling av personuppgifter, nämligen minimering. I registret förs således inte in några andra uppgifter som identifierar personen och inte heller några känsliga uppgifter. Det ska inte heller längre krävas att deltagarna uppger sådant som redan finns att tillgå i ett annat register som berör dem. Förfarandet förbättrar skyddet av personuppgifter jämfört med förfarandet under programperioden 2014–2020 enligt vilket deltagaruppgifter har samlats in genom pappersblanketter där deltagarna också har uppgett känsliga uppgifter om sig själva, och enligt vilket stödmottagarna har fört in uppgifterna i personregistret i anslutning till strukturfondernas informationssystem och själva förvarat pappersblanketterna.

Innan personbeteckningen förs in i personregistret ska stödmottagaren via e-tjänsten kontrollera att deltagaren har fört in uppgifterna korrekt. Beträffande projektets deltagaruppgifter ska stödmottagaren också ha rätt att se personbeteckningsregistret för sitt projekt för att kunna bekräfta att personbeteckningarna för alla som deltar i projektet har införts i registret. För varje projekt kommer i praktiken endast en begränsad mängd projektarbetare att beviljas denna rätt, och då enbart rätt att se uppgifterna om det så kallade egna projektet. Motsvarande förfarande har tillämpats också inom användningen av ESF-personregistret under programperioden 2014–2020.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om arbets- och näringsministeriets rätt att få tillgång till personbeteckningen för personer som deltar i projekt som finansieras med medel ur Europeiska socialfonden. Personbeteckningen behövs för att entydigt identifiera den person som deltar i projektet och vid behov för att verifiera antalet deltagare samt att verkliga personer har deltagit i projektet. Personbeteckningen behövs också för att Statistikcentralen utifrån olika myndigheters registermaterial som den förfogar över ska kunna sammanställa det summerade material som ska rapporteras till Europeiska kommissionen. Personbeteckningar ska kunna tas emot och lämnas ut elektroniskt.

Enligt 3 mom. ska arbets- och näringsministeriet ha rätt att lämna ut de personbeteckningar för deltagarna som förts in i personregistret till Statistikcentralen för sammanställning av det material som ska rapporteras till kommissionen. Statistikcentralen ska samköra personbeteckningen med de övriga personuppgifter för rapportering som EU-lagstiftningen förutsätter. Sådana uppgifter är ålder, kön, hemkommun, utbildning (högsta examen och senaste examen), sysselsättningsläge, uppgift om skada eller partiell arbetsförhet.

Statistikcentralen ska sammanställa uppgifterna projektvis så att det inte går att identifiera enskilda personer i materialet.

I 3 mom. föreskrivs det också om den förvaltande myndighetens och revisionsmyndighetens rätt att få uppgifter ur det material som Statistikcentralen sammanställer och personuppgifter som de myndigheter som avses i den föreslagna lagen har registrerat. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten behöver uppgifterna för att sköta de uppgifter som anges för dem i den allmänna förordningen. Den förvaltande myndigheten rapporterar övervakningsinformationen till kommissionen, vilket sker regelbundet i den förvaltande myndighetens och kommissionens system för utbyte av information (SFC). Revisionsmyndigheten ska ha möjlighet att kontrollera deltagaruppgifterna som ett led i de projektinspektions- och systeminspektionsuppgifter som avses i 46 §. Inspektionen inriktas på uppgifter på projektnivå.

53 §. Registrering av personuppgifter för personer som deltar i Europeiska socialfondens projekt. Enligt 1 mom. ska stödmottagaren se till att personer som deltar i projektet meddelar sin personbeteckning till det personregister som avses i 52 §. När stödmottagaren ser till att personbeteckningen meddelas ska stödmottagaren ha rätt att begära att få se en personlig identitetshandling, om identiteten är oklar eller om den personbeteckning som personen infört visar sig vara felaktig.

Enligt 2 mom. ska stödmottagaren med samtycke av den som deltar i projektet kunna föra in personbeteckningen i registret. Utgångspunkten är att personen själv ska anmäla personbeteckningen till registret via en separat e-tjänst avsedd för ändamålet. Om personen inte har möjlighet att använda e-tjänsten för anmälan, ska stödmottagaren säkerställa anmälan. Personen får också anlita ett eget biträde.

54 §. Offentlighet för och offentliggörande av uppgifter som lagrats i informationssystemet för programmet för Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om offentlighet för och offentliggörande av uppgifter som lagrats i informationssystemet för Europeiska unionens regional- och strukturpolitik samt om skydd av personuppgifterna i informationssystemet. Bestämmelserna i 1 och 2 mom. är informativa. Av 1 mom. framgår att lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet ska tillämpas på offentligheten för de uppgifter som lagrats i systemet. I 2 mom. konstateras att bestämmelser om skydd av personuppgifter som lagrats i informationssystemet finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och i dataskyddslagen (1050/2018), som kompletterar och preciserar förordningen.

Enligt 3 mom. har den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 44 i den allmänna förordningen skyldighet att ordna en webbplats och där offentliggöra uppgifter om projekt, stödmottagare och stödbelopp som hänför sig till genomförandet av programmet. Den förvaltande myndigheten har haft en motsvarande informationstjänst som webbtjänst under programperioden 2014–2020 (<https://www.eura2014.fi/rrtiepa/index.php?lang=sv>).

4 kap. Särskilda bestämmelser om nationell medfinansiering

55 §. Kapitlets tillämpningsområde. Bestämmelserna i kapitlet ska enligt förslaget tillämpas på den nationella medfinansieringen av Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna. På den nationella medfinansieringen ska också tillämpas 1, 2 och 6 kap. i den föreslagna lagen. Förfarandet för den nationella medfinansieringen avviker till vissa delar från förfarandena för de övriga stöden, eftersom beloppet av och stödförfarandet för den nationella medfinansieringen är bundna till de överenskomna förfarandena och reglerna om stödberättigande utgifter inom Interreg-programmen och Interreg-programmen vid de yttre gränserna och till de beslut om beviljande av projektfinsiering som fattats av den förvaltande myndigheten för respektive samarbetsprogram.

56 §. Fördelning av medel. Enligt 1 mom. ska den nationella medfinansieringen för Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna tas in i statsbudgeten. Det föreslås att statsrådet ska besluta hur anslagen ska fördelas. Arbets- och näringsministeriet ska anvisa de behöriga landskapsförbunden nationell medfinansiering för att beviljas inom ramen för anslagen i statsbudgeten för projekt inom Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna. På samma sätt som för närvarande ska arbets- och näringsministeriet ansvara för budgeteringen av den nationella medfinansieringen, fördelningen av anslag och övervakningen av fullmakter.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om arbets- och näringsministeriets rätt att i beslutet om anvisande av medel ställa sådana förpliktande villkor för förvaltning, beviljande, utbetalning, övervakning, kontroll och fortsatta

åtgärder i fråga om den nationella medfinansieringen som ska iaktas av det behöriga landskapsförbundet. Rätten att ställa villkor motsvarar den rätt som gällt under programperioden 2014–2020.

Enligt 3 mom. ska bestämmelser om behöriga landskapsförbund utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom ska närmare bestämmelser om landskapsförbundens uppgifter i stödförfarandet för nationell medfinansiering få utfärdas genom förordning av statsrådet. Under den nuvarande programperioden har landskapsförbunden ansvarat för beviljande av nationell medfinansiering till stödmottagare inom gränsöverskridande Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna. Arbets- och näringsministeriet har ansvarat för beviljande av nationell medfinansiering till stödmottagare inom transnationella och interregionala Interreg-program. Det föreslås att förfarandet ändras så att den nationella medfinansieringen i fortsättningen beviljas av de behöriga landskapsförbunden också när det gäller transnationella och interregionala Interreg-program.

57 §. Särskilda villkor för beviljande av nationell medfinansiering. Enligt förslaget ska 6 och 8 § tillämpas på nationell medfinansiering. Inom Interreg-program förutsätts enligt förslaget dessutom att stödmottagaren har ett verksamhetsställe i Finland. Kravet på verksamhetsställe innebär i praktiken att stödmottagaren ska ha ett FO-nummer. Inom Interreg-program vid de yttre gränserna iaktas också i fortsättningen nuvarande praxis som innebär att nationell medfinansiering beviljas alla stödmottagare som en del av projektets totala finansiering i enlighet med de regler som det beslutats om inom samarbetsprogrammet. Nationell medfinansiering ska kunna beviljas endast projekt som samarbetsprogrammets övervakningsprogram har godkänt för finansiering.

Enligt 2 mom. ska avvikelser från kravet på verksamhetsställe få göras, om stödmottagaren fastställs som ett sådant gränsöverskridande rättssubjekt som avses i artikel 2 i Interreg-förordningen. Med gränsöverskridande rättssubjekt avses ett rättssubjekt som inrättats enligt lagarna i något av de länder som deltar i ett Interreg-program, under förutsättning att det har inrättats av territoriella myndigheter eller andra organ från minst två deltagarländer. Samrådet och gränsovervakningsråden är exempel på tänkbara rättssubjekt. Det behöriga landskapsförbundet ska särskilt i dessa fall säkerställa att en stödmottagare inte kan få finansiering från flera finansieringskällor så att finansieringen överskrider nettokostnaderna för projektet. Nationell finansiering från andra länder som deltar i programmet är exempel på sådan annan finansiering.

58 §. Undantag från stödförfarandet för nationell medfinansiering. I paragrafen samlas enligt förslaget sådana särskilda bestämmelser om nationell medfinansiering som avviker från det allmänna stödförfarandet i 2 kap. Enligt 1 mom. ska nationell medfinansiering få sökas för projekt inom Interreg-program också efter att projektet har inletts och ska nationell medfinansiering få beviljas för kostnader som uppkommit innan ansökan gjordes anhängig. Det här motsvarar det nuvarande förfarandet där nationell medfinansiering för ett projekt får sökas först efter det att samarbetsprogrammets övervakningskommitté har godkänt projektet för finansiering och den förvaltande myndigheten för programmet har fattat ett finansieringsbeslut för projektet. Inom Interreg-program vid de yttre gränserna iaktas också i fortsättningen nuvarande praxis, som innebär att nationell medfinansiering beviljas alla stödmottagare som en del av projektets totala finansiering i enlighet med de regler som det beslutats om inom samarbetsprogrammet. Reglerna om stödberättigande utgifter för nationell medfinansiering bestäms enligt samarbetsprogrammets regler.

Enligt 2 mom. ska den föreslagna 20 § inte tillämpas på nationell medfinansiering. Projekt inom Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna har alltid karaktär av samprojekt, där det i regel ska finnas stödmottagare från minst två länder som deltar i samarbetsprogrammet. Bestämmelser om samarbete mellan stödmottagare inom samarbetsprogram finns i Interreg-förordningen och i respektive samarbetsprogrammens regler. I ett enskilt projekt kan det finnas en eller flera finländska stödmottagare. Det föreslås att en stödmottagare ska ansöka om finansiering på allas vägnar, om det finns flera finländska stödmottagare i ett projekt inom Interreg-programmet och avsikten är att medfinansieringen ska användas till förmån för flera stödmottagare. Denna praxis motsvarar det nuvarande förfarandet. Inom Interreg-program vid de yttre gränserna iaktas också i fortsättningen nuvarande praxis som innebär att nationell medfinansiering beviljas alla stödmottagare som en del av projektets totala finansiering i enlighet med de regler som det beslutats om inom samarbetsprogrammet.

Enligt 3 mom. ska nationell medfinansiering kunna beviljas efter det att den förvaltande myndigheten för Interreg-programmet eller Interreg-programmet vid de yttre gränserna har beslutat om finansiering. Beviljandet av nationell medfinansiering bestäms således inte av när stödansökan gjordes anhängig.

Enligt 4 mom. ska det behöriga landskapsförbundet ändra beslutet om nationell medfinansiering också i det fallet att den förvaltande myndigheten för Interreg-programmet eller Interreg-programmet vid de yttre gränserna har fattat ett sådant beslut om ändring av projektet som påverkar beloppet, fördelningen eller varaktigheten av den nationella medfinansieringen. Ändringsbeslutet kan ha konsekvenser också för projektets stödberättigande kostnader. Ett projekt inom samarbetsprogrammet bildar en helhet vars finansiering består av

projektets EU-finansiering, den nationella medfinansieringen och eventuell annan finansiering. Om projektet ändras på ett sådant sätt att det påverkar projektfinansieringen, måste också beslutet om nationell medfinansiering ändras på motsvarande sätt för att helheten ska kunna bevaras.

Enligt 5 mom. ska kostnader som föranleds av ett ändrat projekt godkännas i enlighet med ett ändringsbeslut som fattats av den förvaltande myndigheten för Interreg-programmet eller Interreg-programmet vid de yttre gränserna. I praktiken bestäms kostnadernas godtagbarhet således inte av att ansökan gjorts anhängig enligt 23 § 3 mom., eftersom en ändring som gäller den nationella medfinansieringen söks först efter att beslutet inom samarbetsprogrammet har fattats. Inom Interreg-program vid de yttre gränserna iakttas också i fortsättningen nuvarande praxis som innebär att nationell medfinansiering beviljas alla stödmottagare som en del av projektets totala finansiering i enlighet med de regler som det beslutats om inom samarbetsprogrammet. Inom Interreg-program vid de yttre gränserna gäller att också i ändringssituationer ska beslut om ändring av den nationella medfinansieringen sökas samtidigt som ändring av totalfinansieringen för projektet söks.

I 6 mom. föreslås en bestämmelse om att utöver vad som föreskrivs i 30 § ska det behöriga landskapsförbundet genom sitt beslut bestämma att redan utbetald nationell medfinansiering ska återkrävas, om den förvaltande myndigheten för Interreg-programmet eller Interreg-programmet vid de yttre gränserna har bestämt att EU-medfinansieringen för projektet ska återkrävas. Ett projekt inom samarbetsprogrammet bildar en helhet vars finansiering består av projektets EU-finansiering, den nationella medfinansieringen och eventuell annan finansiering. Om det har bestämts att EU-delfinansieringen ska betalas tillbaka, ska också den nationella medfinansieringen för icke-stödberättigande kostnader återkrävas.

Enligt 7 mom. ska återkrav av nationell medfinansiering kunna jämkas endast i fråga om räntan och dröjsmålsräntan. Förfarandet är likadant som vid jämkning av återkrav av stöd som beviljats av medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik.

59 §. Godtagbara kostnader. Kostnader för projekt som får nationell medfinansiering ska enligt förslaget vara godtagbara om de är förenliga med Interreg-förordningen, samarbetsprogrammet, finansieringsavtalet och den föreslagna lagen. Godtagbara kostnader ska också vara förenliga med den allmänna förordningen och Eruf-förordningen. Statsrådets förordning om stödberättigande kostnader som medfinansieras av strukturfonderna täcker inte Interreg-program eller Interreg-program vid de yttre gränserna.

60 §. Rätt att få uppgifter om nationell medfinansiering. Enligt den föreslagna paragrafen ska arbets- och näringsministeriet ha rätt att av de behöriga landskapsförbunden få uppgifter om förvaltningen, beviljandet, utbetalningen, övervakningen, kontrollen och de fortsatta åtgärderna i fråga om den nationella medfinansieringen. Rätten att få uppgifter är en förutsättning för att arbets- och näringsministeriet ska kunna budgetera, fördela och följa den nationella medfinansieringen på ett tillförlitligt sätt.

61 §. Myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter i samband med nationell medfinansiering. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om arbets- och näringsministeriets och de behöriga landskapsförbundens rätt att få sådana uppgifter om sökanden och stödmottagaren som är nödvändiga för behandlingen av ett ärende som gäller nationell medfinansiering. Möjligheten att få uppgifter är en förutsättning för att arbets- och näringsministeriet och de behöriga landskapsförbunden ska kunna ingripa vid misstanke om missbruk och vid behov kunna inleda återkrav.

Enligt det föreslagna 2 mom. finns bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas till Europeiska unionens institutioner i den allmänna förordningen och i de övriga förordningarna som anges i 2 §.

5 kap. Kontroll av Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna

62 §. Inspektionsrätt i fråga om Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna. Den föreslagna paragrafen gäller den rätt som den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten, den finländska medlemmen i revisionsgruppen och en kontrollant med ansvar för förvaltningskontroller ska ha att utföra inspektioner av stödmottagare inom projektet i den omfattning som krävs för att de ska kunna sköta sina uppgifter. I paragrafen föreslås dessutom en bestämmelse om revisionsmyndighetens rätt att utföra inspektioner av den förvaltande myndigheten och redovisningstjänsten. Bestämmelser om denna rätt finns i artikel 47 i Interreg-förordningen.

63 §. Behörighet för den som utför inspektion av Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna. I 1 mom. föreslås en informativ bestämmelse enligt vilken bestämmelser om inspektion finns i 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

För att inspektioner av Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna ska kunna utföras på behörigt sätt föreslås det i 2 mom. att den som utför inspektion ska ha rätt att få tillträde till byggnader, lokaler och platser som är av betydelse med tanke på användningen av stödet samt ha rätt att inspektera dem och stödmottagarens omständigheter, informationssystem och handlingar. Inspektioner ska dock inte få utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

64 §. Handräckning till den som utför inspektion av Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna. Paragrafen föreslås gälla den rätt att få handräckning som den som utför inspektion ska ha. På den som utför inspektion och som avses i 61 § 1 mom. ska enligt 1 mom. i förslaget tillämpas vad som i 18 § i statsunderstödslagen föreskrivs om statsbidragsmyndighetens rätt att få handräckning.

65 §. Givande av inspektionsfullmakt. Den förvaltande myndigheten, revisionsmyndigheten, den finländska medlemmen i revisionsgruppen och en kontrollant med ansvar för förvaltningskontroller för Interreg-program och Interreg-program vid de yttre gränserna ska enligt 1 mom. genom sitt beslut kunna bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att för sin räkning utföra de inspektioner som avses i 61 §.

Enligt 2 mom. ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på den som utför inspektion.

Enligt den informativa skrivelsen i 3 mom. finns bestämmelser om skadeståndsansvar i skadeståndslagen. På den myndighet som bemyndigar den som utför inspektion tillämpas vad som i 3 kap. i skadeståndslagen föreskrivs om arbetsgivares och offentligt samfunds skadeståndsansvar. På den som utför inspektion tillämpas vad som i 4 kap. i skadeståndslagen föreskrivs om arbetstagares och tjänstemans skadeståndsansvar.

6 kap. Särskilda bestämmelser

66 §. Rätt att få uppgifter om finansiering av regionutvecklingen. Paragrafen föreslås innehålla en informativ bestämmelse om vars och ens rätt att få uppgifter om finansiering av regionutvecklingen. Bestämmelser om rätten att ta del av myndigheternas offentliga handlingar och andra för skyddande av allmänna och enskilda intressen nödvändiga begränsningar finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

67 §. Myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter. I paragrafen föreslås bestämmelser om myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter. Bestämmelsen i 1 mom. avses gälla behövliga uppgifter som myndigheterna ska få för att kunna sköta uppgifter som avses i den föreslagna lagen. Enligt momentet ska arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna och landskapsförbunden samt andra förmedlande organ och revisionsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna ha rätt att avgiftsfritt av andra myndigheter eller aktörer som sköter offentliga uppdrag få för skötseln av uppgifter som avses i den föreslagna lagen behövliga uppgifter som gäller sökanden eller stödmottagaren, dennes ekonomiska situation och affärs- eller yrkesverksamhet eller finansiering med offentliga medel eller andra omständigheter som är betydelsefulla med beaktande av stödet, inbegripet personuppgifter. I fråga om personuppgifter ska rätten att få information och möjligheten att lämna ut information gälla uppgifter om sökandens nyckelpersoner. Nyckelpersonernas personuppgifter behövs för utredning av de hinder för beviljande av stöd som avses i 9 § 2 mom. 2 punkten. Ett brott som en nyckelperson begått eller ett näringsförbud som meddelats en nyckelperson kan utgöra hinder för beviljande av stöd.

Enligt 2 mom. ska arbets- och näringsministeriet, landskapsförbunden, närings-, trafik- och miljöcentralerna och andra förmedlande organ ha rätt att trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt av skatteförvaltningen få sådana uppgifter om sökanden och stödmottagaren som är nödvändiga med tanke på beviljande av stöd eller kontroll av stödet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om utlämnande av uppgifter. De myndigheter som nämns i 1 mom. föreslås ha rätt att trots sekretessbestämmelserna lämna andra myndigheter, aktörer som sköter offentliga uppdrag eller Europeiska unionens institutioner sådana uppgifter om stödmottagaren, inbegripet personuppgifter, som fås vid skötseln av uppgifter enligt den föreslagna lagen och som behövs för skötseln av myndighetens uppgifter enligt den lagen. Uppgifter som lämnas ut är uppgifter som gäller sökanden eller sökandens nyckelpersoner.

I paragrafen föreslås inga bestämmelser om på vilket sätt uppgifterna ska lämnas ut. Enligt 22 § 1 mom. i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019), som trädde i kraft den 1 januari 2020, ska myndigheterna genomföra regelbundet återkommande och standardiserad elektronisk överföring av information mellan informationssystem via tekniska gränssnitt, om den mottagande myndigheten enligt lag har rätt till informationen. Regelbundet återkommande och standardiserad elektronisk överföring av information kan genomföras på något annat sätt, om det inte är tekniskt eller ekonomiskt ändamålsenligt att

genomföra eller använda ett tekniskt gränssnitt. En myndighet kan också i andra situationer öppna ett tekniskt gränssnitt för en myndighet som har rätt till information.

68 §. Delgivning av beslut. Den föreslagna paragrafen gäller förfaranden vid delgivning av beslut. Ett myndighetsbeslut som avses i den föreslagna lagen ska enligt 1 mom. delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003) eller som vanlig elektronisk delgivning med samtycke av den som saken gäller i enlighet med 19 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

I 2 mom. föreslås bestämmelser om delgivning vid elektronisk kommunikation. Det föreslagna momentet innehåller en bestämmelse om att om ärendet har inletts elektroniskt, ska myndigheten få delge den berörda parten beslutet i form av ett elektroniskt meddelande utan den berörda personens samtycke. En handling ska anses ha blivit delgiven den tredje dagen efter att meddelandet sändes, om inte något annat visas.

69 §. Sökande av ändring i landskapsförbundets beslut. Paragrafen avses gälla begäran om omprövning och tillämpning av kommunallagen (410/2015) på sökande ändring. Enligt 1 mom. ska omprövning få begäras i fråga om andra än i 3 kap. avsedda beslut som gäller Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik och som landskapsförbundet har fattat med stöd av den föreslagna lagen.

Med stöd av det föreslagna 2 mom. ska på sökande av ändring i ett beslut som landskapsförbundet fattat med anledning av en begäran om omprövning enligt 1 mom. tillämpas vad som i 135 § i kommunallagen föreskrivs om kommunalbesvär över ett beslut som en samkommun har fattat med anledning av en begäran om omprövning.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att ändring i förvaltningsdomstolens beslut ska få sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

70 §. Sökande av ändring i beslut av en statlig myndighet och i landskapsförbundets beslut om projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. I paragrafen föreslås bestämmelser om sökande av ändring som gäller projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik. Statliga myndigheter som avses i den föreslagna lagen är arbets- och näringsministeriet, Livsmedelsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen. För Livsmedelsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen samt landskapsförbunden handlar det om beslut som fattats av förmedlande organ. För att sökande och stödmottagare inom programmet för regional- och strukturpolitik ska behandlas lika är det viktigt att alla förmedlande organ som genomför programmet iakttar ett enhetligt förfarande för sökande av ändring. På landskapsförbundets beslut om sådana stödärenden inom Europeiska unionens regional- och strukturpolitik som avses i den föreslagna lagen ska bestämmelserna om sökande av ändring som gäller statliga myndigheter (förvaltningsbesvär) tillämpas oberoende av att landskapsförbunden är samkommuner som avses i kommunallagen. Ändring i sådana beslut av landskapsförbunden som avses i den föreslagna paragrafen ska inte få sökas genom kommunalbesvär.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska omprövning av beslut som arbets- och näringsministeriet, Livsmedelsverket samt närings-, trafik- och miljöcentralen har fattat med stöd av den föreslagna lagen och av landskapsförbundets beslut som gäller projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik få begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Begäran om omprövning av ett beslut som gäller ett projekt som finansieras med medel ur Europeiska unionens fonder för regional- och strukturpolitik, och det beslut som meddelas med anledning av begäran ska enligt förslaget göras elektroniskt i det informationssystem som avses i 49 §.

Enligt 2 mom. ska ändring i ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning få sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

I 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken ändring i ett beslut av förvaltningsdomstolen som meddelats med anledning av en i 1 mom. avsedd myndighets beslut om avbrytande av utbetalning eller återkrav av stöd får sökas genom besvär på det sätt som anges i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

71 §. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. Det föreslås att lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014) med ändringar upphävs genom den föreslagna lagen.

72 §. Övergångsbestämmelser. På stöd som beviljats före ikraftträdandet av den föreslagna lagen tillämpas enligt det föreslagna 1 mom. de bestämmelser som gällde när stödet beviljades.

På stöd som beviljats eller kommer att beviljas inom ramen för strukturfondsprogram som har börjat genomföras före ikraftträdandet av den föreslagna lagen tillämpas enligt det föreslagna 2 mom. de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.